N:o 5

20. VII. 1930.

Aktivisti

HERÄÄ SUOMI!
Sanoista tekoihin!

KIITÄMME

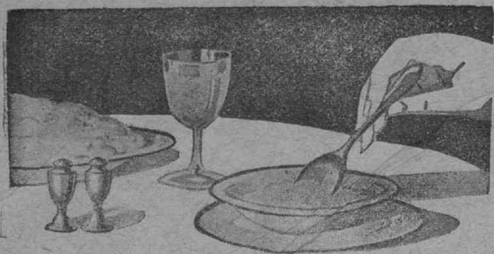
kaikkia niitä liikkeitä, toimi[illegible]miä, yksityisiä kansalaisia ja toimihenkilöitä, jotka tavalla tai toisella ovat avustaneet talonpoikaismarssin onnistumista.

LAPUANLIIKKEEN VALTUUSKUNTA.

TOIMITUSKUNTA:

K. R. Kares. Vihtori Kosola (vastaava päätoimittaja). Iivari Koivisto. Vihtori Herttua. Vilho Viita (toimitussihteeri). Yrjö Nikula (taloudenhoitaja). Kustaa Lahdensuo. Antti Isotalo. Paavo Osola. Heikki Jokilahti. Juho Ekola. O. A. Hokkanen. Juho Tala. R. von Essen. Hille Sipilä. Arvo Sihto. Martti Rantanen. Kalle Varpula. Viljo Knaapi. V. Särkijärvi. Lenni Laakso. Onni Porkka. Matti Similä. Heikki Alamäyry. Lauri Haikola.

Irtonumero 3 mk.

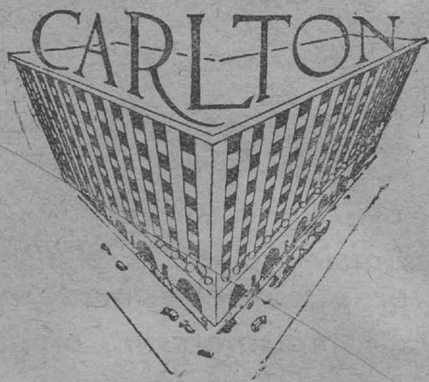
Isoäidistä perheen „vauvaan”

ovat kaikki yhtä ihastuneita aamiaispuuroon, joka on keitetty Vaasan oivallisen maukkaista ja aina tuoreista riisiryyneistä. Helpostisulavana on riisi pikkulapsillekin sangen terveellistä ruoka-ainetta, ja riisistä valmistaa perheenemäntä päivällisensä herkkuisimmat ruokalajit, maksalaatikot, kaalikääryleet, vanukkaat y.m.

M.W.H. ja W.H. ovat Vaasan Höyrymyllyn erikoisriisiryynejä.

VAASAN HÖYRYMYLLY OY

HELSINGIN UUDENAIKAISIN

HOTELLI

Keskuskatu 5.

Huoneita kylpyhuoneineen. Kaikissa huoneissa lämmin vesi ja puhelin

30 Smk. alkaen.

Juomarahat yhdistetään laskuun haluttaessa.

RAVINTOLA

Ruoka tunnetusti parasta.

Puh. 1 29 **HOTELLI SUOMI** Seinäjoki

Viihtyisiä huoneita suositellaan matkustajille.

Onnelliset, suojatut kodit

ovat maan turva!

Ouko Teidän kotinne jo yksi niistä? Toisin sanoin: onko Teilla riittävä henkivakuutus turvaamassa kotinne perustan kestävyyttä?

Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö

SALAMA

Edullinen — Vakavarainen — Suuri

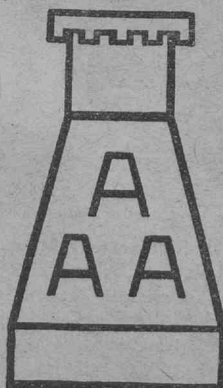
Lankoja,
Huopapeitteitä,
Sarkaa,
Pukukankaita sekä
Hartiahuivia

parhainta laatua

valmistaa

Jepuan Villakehruutehdas O.Y.

Jepua.

Ostakaa kotimaista tavaraa!

Oy. ARABIA Ab:n

FAJANSSI- ja PORSLIINITUOTTEET

jotka ovat palkitut korkeimmilla palkinnoilla, ovat täydellisesti verrattavissa parhaimpiin ulkolaisiin.

KANSANNOUSU.

Ajan pyörä on vierryt vinhasti parin viime viikon aikana. Sekä sanoma- että aikakauslehdistö on yksityiskohtaisin sisältöselostuksin, runsain kuva-ainehistoin ja voimallisin mielipideilmauksin kuvannut lähimpien viime aikojen historiallisia hetkiä ja tapahtumia. Meidän tehtäväksemme tällä kertaa jää ainoastaan omasta näkökulmastamme piirtää lyhyt kuvaton yhteenveto.

Eduskunta koolla kesälomansa aikana, hallituksen vaihdos, talonpoikaismarssi, päätös kirjapainojutussa, sähkösanomatulvan jatkuminen Lapualle, lukuisat kansalaiskokoukset, uuden hallituksen reippaat alkutoimenpiteet ja viimeksi eduskunnan hajoitus syineen sekä uusien vaalien määrääminen — siinä nopeitten suurtapausten ihmeellinen ketju. Tässä maassa on ennenkin luotu oikeata historiaa — onko kuitenkaan koskaan näin paljon näin lyhyessä ajassa?

Eduskunta! Verrattakoon vain nyt hajoitetun eduskunnan yleistä porvarillista mielialaa saman eduskunnan viime kevään mietelmiin kommunismin tuhoamista tarkoittavissa pyrkimyksissä. Eikö tämä erotus ole suuri? Mistä on tämän isänmaallisen mielialan ripeä, vakuuttava kasvu seurausta? Se on seurausta Lapuanliikkeestä.

Ent. valtionhoitajamme Svinhufvudin astuminen johtajaksi hallitukseen, jonka kokoonpano todistaa kokonaan uusia perusajatuksia! Samaten seurausta Lapuanliikkeestä.

Tietysti sosialidemokraateiksi itseään nimittävät kansalaiset eduskunnassa käyttivät — kaiken uhallakin — valtiopäiväjärjestyksen heille suomaa jarrutusoikeutta: epäluottamuslause hallitukselle. Entisten osviittojen mukaan olisi hallitus eronnut, mutta nyt viedään asioita eteenpäin uusista motiiveista lähtien: hallitus ei eronnut, mutta eduskunta hajoitettiin ja uudet vaalit ovat tulossa! Kaikki tämä seurausta yksinomaan Lapuanliikkeestä.

Ja lopuksi: koko suuri, valtava, päivä päivältä, hetki hetkeltä kasvanut kansannousu, yleiskansallinen herätys moninaisine mitä ilahduttavimpine ilmiöineen. Seurausta Lapuanliikkeestä.

Meillä on voittopuolellamme paljon. Ehkä laskelmallisesti arvioiden näemme tappioitakin, vaikka pieniä, kovin pieniä verrattuina voittosisältöön. Eihän kansannousukaan, näinkään valtava herätys, kädenkäänteessä saa oloja muutetuksi edes siltä yhdeltä kohdalta, joka on meidän päämäärämme.

Talonpoikaismarssi oli kaikessa yksinkertaisessa koruttomuudessaan ilmiö, joka historian aikakirjoihin tullaan kirjoittamaan vakuuttavin, vapauttavin sanomin, sillä se oli ennennäkemätön, valtaisa, rauhallinen voimannäyte suomalaisen, Jumalaa pelkäävän ja isänmaataan rakastavan talonpojan kypsyydestä ja valveillaolosta. Se tulee jatkuvassa taistelussamme olemaan sinä tulisoihtuna, joka valaisee eteenpäin astelevaa talonpoikaisarmeijaamme kohti lopullista voittoa. Johtajamme sanat: "ennenkuin vaatimuksemme on viimeistä kirjainta myöten toteutettu . . ." kaikuvat korvissamme velvoittavina, lämmittävinä, kokoavina ja rohkaisevina.

Näinä viikkoina on tässä maassa saatu varmasti tietää, mihin Lapuanliike tähtää ja miten se tehtävänsä tulee loppuun suorittamaan. Ovat saaneet aina kaikkialla kärkkyilevät poliittiset laskelmamiehetkin nähdä ja kuulla sen, minkä me alusta asti olemme selvästi, joskin jyrkästi esiintuoneet. Monet eri hetkien tilanteissa laaditut julkilausumat ovat itsekukin kohdaltaan selvittäneet kaikille tehtävämme. Onhan liikkeemme johdon taholta tehtävämme ilmoitettu:

Päämääränä on Suomen valtion ja yhteiskunnan sisällinen lujittaminen. Sitä varten:

1) kommunistien Moskovasta käsin johdettu kristinuskonvastainen ja maanpetoksellinen toiminta on tinkimättä lopetettava;

2) koska kokemus on opettanut, että eduskunnassa vallitseva puoluehenki on tehnyt mahdottomaksi kommunismin tehokkaan vastustamisen ja myrkyttänyt valtiollisen elämämme ja estänyt lujan hallituksen muodostamisen, on kansanedustuslaitoksessamme aikaansaatava sellainen udistus, mikä mahdollisesti vapauttaa valtiopäiväin toiminnan puolueiden heikentävästä vaikutuksesta;

3) esi-isiltämme perityn terveen oikeuskäsityksen mukaisesti on täysien kansalaisoikeuksien myöntämisen ehdoksi asetettava kansalaisvelvollisuuksien täyttäminen.

Tämän pitäisi riittää todistamaan, mikä on tarkoituksemme.

Ja, kuten viimeisessä julkilausumassa lähiaikojen tehtävät silmäimme edessä sanotaan, Lapuanliikkeellä on nyt edessään entisestäänkin tarmokkaampi toimintakausi, ja siinä tehdään työtä yhtä väistymättömästi kuin tähänkin asti. Edessä on nyt aikoja, joista riippuu paljon. Me otamme nämä ajat vastaan tähänastisten voittojemme antamat velvoitukset rohkaisunamme. Isiemme Jumala on tähän asti työmme siunannut ja Hänen apuunsa turvaten me nöyrinä, mutta miehinä jatkamme työtämme kalliin isiemme maan vapauttamiseksi maanpettäjistä saadaksemme itsellemme ja lapsillemme maan,

K. Varpula:

Nyt on tekojen aika.

Kun ensimäisessä Lapuan kokouksessa syksyllä päätettiin, että kommunismi on kaikissa ilmenemismuodoissaan maasta hävitettävä, herätti se heti voimakasta myötätuntoa kautta maan ja vaikutti se eduskuntaankin niin paljon, että saatiin yhdistyslakiin se pieni muutos, joka saatiin. Mutta sitten asetuttiin lapualaisliikkeen taholla kin liian optimistisen odotuksen kannalle, josta olikin seurauksena se, että poliitikot luulivat voivansa ylimielisesti hukuttaa koko liikkeen parjaustulvallaan, ja niinpä ei enää keväällä eduskunta tehnyt muuta kuin käski hallituksen lopettaa, ei suinkaan kommunismin, vaan koko lapualaisliikkeen. Ja hallitus tyytyi siihen! Kaikki, joille kommunismin hävittäminen on todellinen, eikä vain takiiikkakysymys, kuten se sen pahempi näyttää olevan poliitikoille, toivoivat, ja monet uskoivatkin, että hallitus vihdoinkin ajaisi kommunismin vastaista lainsäädäntöä kaikella arvovallallaan ja voimallaan. Mutta ne, jotka niin uskoivat, saivat taas kerran surkeasti pettyä. Hallitus panikin arvovaltansa vaakaan, ei suinkaan painolain tiukentamisen, vaan — maan ulkolaiseen velkaan upottamisen puolesta. Mutta silloinpa alkoikin jo olla mitta täysi niilläkin, jotka viimeiseen asti olivat uskoneet hallitusvallan ja eduskunnan tahtoon ja kykyyn kommunisminkin tukahuttamisessa.

Sattuivat sitten ne tunnetut omankäden oikeuden tapaukset, joiden näköjään täytyi tapahtua, ennenkuin politikoivat puoluepukarit saatiin uskomaan, että nyt ei enää pelkällä suunsoitolla pitkälle päästä, vaan että nyt on jo vihdoinkin tullut tekojen aika.

Mutta vielä nytkin ovat jotkut puoluepukarit näyttäneet uskovan selviytyvänsä vain suunsoitolla, koettaen kaikin mokomin tehdä kommunismin vastustamisestakin puolueasian, josta sitten tietenkin koetettaisiin selviytyä — lehmäkaupoilla. Mutta se toivo on varmaan oleva turha. Nyt on jo tullut korkea aika ryhtyä tekoihin. Ja niitä nyt hartaasti odotetaan hallitusvallalta ja eduskunnalta.

On oleva varmaan suuri onnettomuus maalle, jos tässä odotuksessa vieläkin petytään.

Se, että ei erikoisen luottavasti enää voida jäädä odottamaan eduskunnan edesottamisia ja jättämisiä, on seurausta pitkästä odotuksesta ja monista katkerista pettymyksistä. Ja monet merkit viittaavatkin siihen, että erikoiseen optimismiin ei ole antauduttava.

Sillä nekin, jotka teoriassa ovat kommunismia vastustavinansa, älähtävät kohta, kun vaan kosketaankin kommunistien "oikeuksiin". Onhan oikeuskanslerikin jo ehtinyt huomauttaa, että lehtien lakkautus ei ole lain mukainen. Mutta koskaan ei muistaakseni ole siltä taholtakaan huomautettu, että kaikki kommunistilehdet ja yhdistykset ovat laittomia, vaikka sen on korkein oikeuskin todennut. Ja sen voi todeta jokainen, joka on lukenut yhdenkään kommunistilehden, tai ollut läsnä yhdessäkään näiden kokouksissa. Se ei ole ollut mitään muuta kuin jokaiselta lauseeltaan yllytystä koko yhteiskuntamme tuhoamiseen ja kaikkea siveellisyyttä ja hyviä tapoja rienaavaa. Ja tämä kaikki, tiedämme, on laissa ankarasti kielletty. Mutta kuitenkin ne ovat toimineet valvojain ja eduskunnan aivan erikoisessa suojeluksessa, kuten on nähty, ja vasta aivan erikoisen voimakkaasta painostuksesta on ryhdytty niitä ahdistamaan. Sehän nyt pian kuitenkin nähdään. Poliitikot ovat hosuneet hiki hatussa, saadakseen kommunisminvastaisen liikkeen keskuudessa hajaannusta aikaan ja vedetyksi senkin puoluetaktiikan kaikki nielevään kurimukseen. Minkälaisella menestyksellä, se kohta nähdään.

Ja kuten aina ennenkin, niin nytkin on koetettu kommunismin turviksi vetää oikein yleismaailmallinen mielipide suurentelemalla aivan mahdottomiin niitä verraten pieniä lainkirjaimen loukkauksia, joiden on ollut pakko sattua, ennenkuin on saatu silmät avautumaan, näkemään mistä on kysymys. Kirjapainonsärkemisjuttuhan oli vain verraten pieni aineellinen kysymys ja se kuitenkin viranomaisten toimesta saatettiin poikkeuksellisen suurella innolla ja touhulla tuomioistuimen käsiteltäväksi niinkuin tuleekin, ja ne verraten lievät, vain paljaalla kädellä annetut ojennukset, mitä joillekin kommunisteille on sattunut, niistä hakenevat asianomaiset selkäsaunan saaneet asianomaisissa oikeuksissa hyvitystä, jos katsovat etuusa sitä vaativan. Ja tuomioistuimet varmaan tekevät tehtävänsä niissä, samoinkuin muissakin niille kuuluvissa asioissa. Ne, jotka omankäden oikeutta ovat harjoittaneet, eivät varmaankaan tahdo eivätkä voikaan vetäytyä vastuusta. Sen enempää ei vielä ole tapahtunut. Ja kuitenkin tahdotaan niistä paisuttaa oikein yleismaailmallinen juttu. Ja mustata maamme oikein perinpohjin. Esim. sellaisessa vanhassa johtavassa kulttuurimaassa kuin Saksa sattuu melkein päivittäin kommunistien kanssa kahakoita, joissa on monia kuolleita ja haavoittuneita ja kurituksen antajina sosialistit, eikä niistä pyritä tekemään mitään yleismaailmallista juttua. Yhtävähän sosialistit kuin muutkaan. Ne hoitavat siellä omat asiansa, hoitakaamme me täällä omamme. Älkäämmekä tehkö "kärpäsestä härkästä". Niinkuin hoidam-

---

jossa rehellinen ihminen voi vapaasti hengittää.

Roomalaiset katsoivat sotaan lähtiessään pyrkimystensä näkyvään symbooliin ja lausuivat: in hoc rigno vinces — näissä merkeissä voitat! Me tulemme kirjoittamaan historialukumme loppuun sinimustaa väriä katsoessamme taisteluhuutonamme tuo inhimillisesti korkein:

Jumalan ja Isänmaan puolesta!

Etelä-Pohjanmaan miehille.

(Suom. göteborgilaisesta "Vår kamp"-lehdestä).

Näen miehet ja johtajatahdon
sekä katsehet kirkkahat,
näen joukkojen ankaran ahdon,
johon vainoojat hukkuvat

*

Näen miekkanne leimuavaiset,
päin ilmoja nostetut,
näen lippunne liehuvaiset:
ovat tappiot kostetut.

*

Jo kuuluvi askelten tahti,
käy taistelun tuulahdus!
On Pohjolan miekan mahti
kuin ukkosen leimahdus!

*

Nero, taito ja tarmokas tahto
vie huomenen koittohon,
tuon kuohuvan kosken vahto
tien viittovi voittohon!

Karoliini.

---

mekin. Mutta politikoiville puoluepukareille ei näytä olevan muuta pyhää kuin omat puoluepyyteensä, ja siksi heidän pyyteillensä näyttää soveltuvan saattaa maansa huonoon huutoon ulkomaiden silmissä suurentelemalla tapahtumia tavattomasti, vieläpä suorastaan vääristelemälläkin niitä, esittämällä politiikassa opittua ja tavaksi tullutta "muunnettua totuutta".

Mutta "työlästä on potkia tutkainta vastaan", sen tulevat vielä ennen pitkää puoluepukaritkin näkemään ja kokemaan. Sillä "Lapuan henki" näkyy tunkeutuneen syvemmälle ja laajemmalle, kuin aavistettiinkaan. Se ei ole enää suunsoitolla, eikä taktiikkatempuilla hillittävissä, se täytynee poliitikkojenkin ennenpitkää tulla käsittämään. Mitä pikemmin he sen käsittävät, sitä parempi maalle ja "kansanvallalle". Nyt on tullut sellaisten tekojen aika, jotka todella "lopettavat kommunismin kaikissa sen ilmenemismuodoissa", niinkuin ensimäisessä Lapuan kokouksessa niin yksimielisesti ja suurella innostuksella päätettiin. Katsokoot nyt "konsulit", etteivät päästä käsistään oma-alotteisia, todella tehoavia toimenpiteitä, mistä jo samassa kokouksessa varoitettiin. Sillä se, mitä siellä päätettiin, ei ollut mitään ohimenevää tunteenpurkausta, kuten on nähty, vaan vakava ja järkkymätön vaatimus, jossa ei ole tinkimisen varaa. Jos valtiovalta sen vihdoinkin ymmärtää, on seva arvaamaton voitto maalle.

Jumalan ja Suomen laki.

Vuoden 1734 lain voimaanastumisesta alkaen ja vielä tänäkin päivänä on kaikkien maamme tuomarien tehtävä vala, että he kaikissa tuomioistuimissaan noudattavat Jumalan ja Suomen lakia. — Ennen Suomen eroittamista Ruotsista puhuttiin vain viimemainitun, Suomen lain, sijasta Ruotsin laista. — Kun 1734 vuoden laki säädettiin, olivat nimittäin lainlaatijat, koko kristillisessä Europassa vallinneen käsityskannan mukaisesti, yksimielisiä siitä, että 1734 vuoden lain lisäksi oli olemassa Jumalan laki, joka sai alkunsa ihmisluonnosta, minne Jumala oli sen asettanut. Tämän Jumalan lain uskottiin silloin olevan koko ihmiskunnalle yhteistä ja muuttumatonta oikeutta, jota oli noudatettava säädetyn lain edelläkin. Jumalan lain katsottiin selviävän myöskin raamatusta.

Tätä n.s. luontaisoikeudellista oppisuuntaa vastustamaan ryhtyi yhdeksännellätoista vuosisadalla n.s. historiallinen oppisuunta, jonka huomattavin edustaja oli oikeusoppinut Savigny. Viimemainittu oppisuunta ei tahdo tietää mitään Jumalan laista. Sen mukaan on kaikki laki saanut alkunsa vain ihmisviisaudesta ja -tavoista. Tämä oppisuunta kieltää ihmiskunnalle yhteisen ja muuttumattoman oikeuden olemassaolon. Se tuntee vain kullekin valtiolle säädetyn ja tavanomaisen lain, jotka muuttuvat ajan mukana. Mainitulla historiallisella oppisuunnalla on ollut niin valtava vaikutus koko kristillisen Europan ja myöskin meidän maamme oikeusoppiin, että nykyajan lainkäytössä ei koskaan aseteta Jumalan lakia säädetyn lain edelle. Tuomarinvalan lupausta noudattaa ensin Jumalan lakia ja sitten Suomen lakia pidetään pelkkänä muinaisten aikojen peruna, jolla ei ole mitään käytännöllistä arvoa ja vaikutusta.

Joitakin aikoja sitten on tosin jälleen esiintynyt oikeusoppineita, jotka ovat väittäneet, että on olemassa yleispäteviä ja muuttumattomia oikeusperiaatteita, joita jokaisen oikeuden, ollakseen oikeata, täytyy noudattaa. Erään huomattavan tämän suunnan tiedemiehen Stammlerin teoksesta on kuitenkin sanottu, että siinä ei ole kyetty näyttämään mikä tällaisen oikean oikeuden tunnusmerkki on.

Mielestämme Neuvosto-Venäjä on kuitenkin nykyään selvä esimerkki valtiosta, jossa väärä oikeus vallitsee, kun siellä on kaikki ennen pannana pidetty julistettu hyväksi ja päinvastoin. Jumalattomuus on siellä valtiovallan tukemaa hyvettä ja kristinusko vainottua pa-

hetta. Eihän kukaan oikein ajatteleva ihminen voi tunnustaa velvoittavaksi laiksi tällaisia valheen ja vääryyden sanelemia säädöksiä. Historiallisen koulukunnan oppia johdonmukaisesti noudattaen pitäisi viimemainituillekin kuitenkin tunnustaa lain pätevyys Venäjällä. Kaiken totuuden ja oikeuden vastakohdallakin voi siis historiallisen oppisuunnan mukaan olla lain velvoittava voima. Tällaiseen mahdottomuuteen ei voida tulla luontaisoikeudellisen oppisuunnan mukaan, joka tunnustaa Jumalan lain olemassaolon ja pätevyyden ennen ihmisten säätämiä lakeja.

Nykyajan kristityt jumaluusoppineet pitävätkin kiinni Jumalan lain pätevyydestä ennen ihmisten säätämiä lakeja. Professori Antti Pietilä esimerkiksi lausuu eräässä jo 1918 painetussa teoksessaan, että niin kauan kun hallitusvalta pysyy vaatimuksissaan hengellisen elämän kannalta katsoen puolueettomilla aloilla, sitä on toteltava, mutta missä hallitus asettuu säännöksineen tarkoituksellisesti estämään Jumalan valtakauden toteuttamista, siinä tottelemisen velvollisuus lakkaa. Edelleen hän lausuu, että kansalainen, hillitessään oikeutetun suuttumuksen, jopa estäessään lyöntiin kohotetun käden kohtaamasta syyllistä, saattaa rikkoa sitä rakkauden periaatetta vastaan, jota hän kristittynä on velvollinen noudattamaan kaikissa suhteissaan toisiin ihmisiin. Kun näitä lauseita verrataan toisiinsa, voivat lainkäyttäjämme niistä saada nykyajankin tapahtumiin selvän ohjeen siitä, milloin Jumalan lakia on sovellettava. Täytyy vain perinpohjin tuntea ja omata oikea käsitys nykyajan yhteiskunnallisten ja henkisten virtausten merkityksestä, jotta tätä ohjetta voitaisiin lainkäytössä oikein sovelluttaa. On luonnotonta ja myöskin vastoin 1734 lakia, että jumaluusoppi ja lainoppi ovat kristityssä valtiossa tässä kysymyksessä keskenään ristiriidassa. Tuomarinvalassa olevaa Jumalan lain noudattamislupausta ei suinkaan aikoinaan vahvistettu pelkäksi kuolleeksi sanaksi, vaan velvoittavaksi käskyksi ja jokaista lakia on tulkittava siinä hengessä, jossa se on säädetty.

Olisi kaunista, jos Suomi tässä asiassa esiintyisi edelläkävijämaana ja ensimäisenä luopuisi historiallisen koulukunnan harhaluuloista sekä jälleen tunnustaisi Jumalan lain pätevyyden. Lainsäätäjämme velvollisuus olisi myös pitää toimessaan ohjeenaan Jumalan lakia, mutta sitä olisi lainsäätäjistämme riippumatta maamme hallituksen ja lainkäyttäjien sekä viimekädessä kaikkien kristittyjen kansalaisten noudatettava nytkin voimassaolevien säädettyjen lakiemme mukaan niiden edellä.

Olavi Linnala.

Havaittakoon uskon

Viime kuukausien tapaukset kommunismivastaisessa taistelussa ovat varmaankin määrätyillä tahoilla aikaansaaneet havahdusta uskonnollisuuden perustavasta ja ratkaisevasta merkityksestä isänmaalliseen elämään. Onhan koko liike nimenomaan sellaisena kuin se alkoi ja esiintyy E. Pohjanmaalla erottamattomasti yhdistynyt siihen, joka tälle kansalle koko kirjoitetun historiansa aikana on ollut pyhintä. Se on kantanut ja kantaa jonkinlaista "pyhän sodan" leimaa niin väkevästi, että jos tämä piirre siitä häviäisi samalla myöskin koko liikkeestä ilman muuta ymmärrettäisiin katoavan sen perustavin voiman lähde sekä sen suuntautuvan urille, joitten loppu olisi enemmän tai vähemmän epämääräisyyden varassa. Nykyistä isänmaallista nousua ei voi ymmärtää ilman kristinuskon ainoalaatuista elämänvoimaa.

Tämä tosiasia on varmaankin saanut monilla tahoilla raoittelemaan silmiä havaitsemaan tilanteen nimenomaan uskonnollisessa suhteessa olevan kokonailla voimakkaamman kuin on oletettu, ja sitä vastaankin käydyn toiminnan ainakin toistaiseksi kantaneen heikon hedelmää. Miten huonosti kristillisen uskon ainoalaatuinen voima tässä maassa kansamme johtavillakin tahoilla on itsenäisyytemme aikana käsitetty, osoittavat m.m. kristillisen uskon vaihtamispyrkimykset eräänlaiseksi siveysopetukseksi, julkisen poliittisen elämän asettaminen kristillisen uskon vaikutuksien ulkopuolelle, ja kristillisen edustuksen vähentämisehdotukset kansamme eduskunnasta, yleisen kristillisen mielipiteen johtoon pyrkivät henkilöt, jotka eivät ole seuratuvan kansan tuttuja, kuten hiljattain eräässä lehdessä huomautettiin. Ja tämän lisäksi on viime aikoina havaittu pyrkimystä eristää eristämistään kristillisen seurakunnan käsitys ja osuus kansamme elämästä, sen lasten ja nuorison kasvattamisessa, puhumattakaan niistä havainnoista, joita on tehty suoranaisesti tai välillisesti kansamme vieroittamiseksi isien kirkosta ja uskosta. Onko sitten ihme, jos eräät valtiolliset puolueemme eivät katso olevan syytä antaa valitsijoilleen edes takeita suhtautumisesta uskontoon, ja niiden johtavat lehdet eivät sitoudu vakavan kristillisen maailmankatsomuksen ylläpitäjiksi. Saatetaanpa lehtien johtaviltakin tahoilta seurakunnallinen työ ja kristillisyys ilmoittaa olevan ajallemme tarpeeton, ja näitten esiintyminen lehden palstoilla pikemmin ymmär-

isänmaallinen arvo.

rettävä vain haudan partaalla tutisevien vanhusten varaksi. Mitään todella elämää luovaa ja sen välttämättömintä ylläpitävää voimaa kristinuskossa ei kaikilla tahoilla nähdä.

Edelläsanotuntapainen henki on ohjannut kansamme elämää huomattavasti viimeisen vuosikymmenen. Nykyinen hetki osoittaa, ettei tämä henki ja hengen suunta ole pystynyt löytämään voimia, jotka nostaisivat kansamme siitä politiikan ja yhteiskunnallisen epävanhurskauden rämettyneisyydestä, jonne se on kansamme vaivuttanut. Tämä henki on voimaton, se ei pysty synnyttämään elämälle uusia voimia.

Mutta yhtäkkiä nousee kansa. Se nousee pyhyyden loukkauksen vaatimuksesta. Sellaisena se uhmaa määrätyitä lakeja, joihin nähden se kuitenkin tunnustaa olevansa lainrikkoja. Ajan henki näkee sen vain tällaisena, vieläpä "hulikaanijoukkona" ja "puukkojunkkarisakkina", sillä ajan henki ymmärtää huonosti vanhurskautta. Se ei käsitä, ettei laki sisällä aina oikeutta eikä vanhurskautta. Se ei käsitä henkistä itsepuolustusta ja omankädenoikeuden johtuvan siitä, että ajan henki on h ä v i t t ä n y t vanhurskautta maasta. Liikkeelle lähtenyt kansa vaatii ei laittomuutta, v a a n v a n h u r s k a i t a l a k e j a. Tämän se aloittaa kukistamalla Baalin alttarit. Kuinka voi vanhurskautta tekemätön nähdä tässä kaikessa, että kirjaimen lain yläpuolelle astuu määrätyssä tapauksessa siveellinen laki, tämän ajan henki, joka luulottelee saavuttavansa oikean poliittisilla keinotteluilla eikä ehdottoman alle alistumisella.

Kuitenkin on tämä liikkeelle lähtenyt kansa se, joka muodostaa kansamme ytimen ja sisältää sen terveimmän ja elävimmän voiman, taatuimman aineksen, joka löydetään siellä, missä todellisinta elämää luodaan, pyhintä, jalointa isänmaanrakkautta viljellään, ja on totuttu isänmaalle u h r a a m a a n kaikki henkeen ja vereen asti eikä vain hyötymään. Tämä kansa ei käsitä nykyisimmän poliittisen elämän oikeutusta, vaan näkee siinä epävanhurskauden. Se käsittää, että laillisten elämän muotojen tulee ilmoittaa vanhurskaus. Milloin näin ei ole, silloin on nämä muodot täytettävä uudella hengellä, tai ellei se käy päinsä, ne sivuutettava ja luotava uudet vanhurskaat muodot. Olisi ollut kunniaksi tarkempi harkinta kaikille, jotka tämän kansanliikkeen ovat tuominneet, itsensä kuoliaaksi tuijottamalla lain puustaimeen samalla joutuen tukemaan epävanhurskautta.

Tämä liike sisältää kylläkin vanhan, mutta uuden sanoman ajallemme. Se julistaa tuomiota niille perustuksille, joita on pyritty viime aikoina laskemaan kansamme elämään. Liikkeelle lähtenyt joukko näyttää, millä valtuudella se esiintyy. Se on kokoontunut kirkkoihinsa, painunut maahan iankaikkisen vanhurskauden edessä, se kokoontuu tämän vanhurskauden eteen valtakunnan pääkaupungissa ja nostattaa tämän iankaikkisen Vanhurskauden Sanansaattajan lausumaan tuomionsa kaiken kansan ja niitten, joilla valta on, kuultavaksi. Elleivät jo epäilijät havaitse, että voima, joka liikkeessä on, on ammennettu ylhäältä, ovat heillä korvat, joilla ei kuulla ja silmät, joilla ei nähdä. Kun suomalainen talonpoika ja hänen edustajansa julkisesti avuksihuutavat Pyhimmän nimeä ja tunnustavat elämänsä kätkeytyvän tämän Pyhimmän elämään, kauaksi todella ovat ne, jotka sanovat suomalaista talonpoikaa edustavansa, harhautuneet, jos eivät jo näe, missä mahdollisesti kansallishengestämme ovat tämän Pyhimmän kadottaneet. Vanhurskaudesta on tingitty.

Uskonnollisuuden arvo nimenomaan valtiollisen, poliittisen ja yleensä julkisen elämän alalla on huomattavasti unohdettu. Sen puutteen todistaa tämä kansannousu. Verraten harvinaisia ovat ne julkisen elämän henkilöt, jotka Tasavaltamme Presidentin esimerkkiä noudattaen, voivat tunnustaa toimivansa Pyhimmän edessä ja voimalla. Tähän nähden olisi kansannousun parannus saatava aikaan. Muuten nykyinen nousu on vain hetkellinen ja elämämme painuu jälleen suohon, josta nouseminen on kyseenalainen.

Kansanliike on tuonut vanhurskauden vaatimuksen voimalla julkiseen elämään. Se on osoittanut siinä oltavan tekemisissä voittamattomien voimien kanssa. Kansannousu on julkinen kansantuomio ja epäluottamuslause niille kansanjohtajille, jotka ovat ohjanneet tai antaneet elämän kulkea siihen surkeuteen, missä me nyt olemme. Tässä se on niin vääjäämätön, että se tarkkailee ensin uuden hallituksenkin vanhurskauden tajun ja toteuttamisrakkauden ennenkuin se lausuu pitävän luottamuksen sanansa. Eivät tule kysymykseen ei tuttavuudet ei sukulaisuudet, ei muu kuin vanhurskaus ja sen vaatimus.

Otettakoon tästä vaari. Tämä vaarinotto merkitsisi vanhan elämänsuunnan yleisemmäksi tulemista niin päitten kuin jäsenten puolesta kaikilla elämän eri aloilla, ei vain kommunismikysymyksessä. Se merkitsee yksityiskohtaista tutkistelua niihin nähden, jotka kansan elämää tulevat ohjaamaan, miten he kestävät vanhurskauden edessä. Tämä lausutaan parhaiten Pyhän

T. Napue:

Kommunismin psykologia.

Kuluneen vuosikymmenen aikana, kun kommunismi kulkutaudin tavoin on levinnyt yli sivistyneen maailman, on sielutieteilijöitä ja yhteiskuntaopin tutkijoita kiinnostanut kysymys kommunismin psykestä. Kysymys niistä sielullisista voimista ja sielunelämän liikahduksista, jotka olisivat vaikuttaneet tuon ruton syntyyn ja jotka muka muodostaisivat edellytyksen sen levenemiselle.

Muistan useita vuosia sitten erään suomalaisenkin psykologin kirjoittaneen siitä jossakin aikakauskirjassa. En muista enään, kuka kirjoittaja oli enkä liioin mihin tulokseen hän analyysissään päättyi, eikä sillä ole mitään merkitystäkään.

Mikä sitten olisi kommunismin psyke, minkälainen sen psykolooginen esittely?

Hämmästyttänen ehkä lukijoita vastaamalla ylläolevaan vain:

K o m m u n i s m i l l a e i o l e p s y k o l o g i a a!

Kommunismi ei ole mikään sielullinen liike, se on vain sota-ajan synnyttämä keinottelu, keinottelu, jossa valtakunnat ja kansat ovat keinottelun kohteina ja keinottelijoina joukko poliittisia seikkailijoita, joilla on tarpeeksi älyä kyetäkseen vaikuttamaan joukkoihin, massaan, ja saadakseen ne palvelemaan tarkoitusperiään ja hyötynäkökohtiaan. Kommunismi on se tulos, johon nykyaikainen sosialismi lopulta ajautuu, se on lyhyesti sanoen m a r k s i l a i s u u d e n j a s o s i a l i d e m o k r a a t t i s e n t y ö v ä e n l i i k k e e n v a r a r i k k o!

En ole joutunut tähän tulokseen analysoimalla kommunismin oppia, päätelmääni olen joutunut syventymällä kommunistiseen toimintaan sen kulissien takana ja tunkeutumalla sen johtajien ajattelutapaan.

Porvarillisissa piireissä on vallalla osittain aivan väärä käsitys kommunistijohtajista. Heitä pidetään jonkinlaisina fanaatikkoina, kiihkoilijoina, jotka sekapäisinä pitävät kommunismin tulipunaista lippua joukkojen edessä ja tartuttavat sairautensa joukkoihin kuin muovailemalla jotain massaa.

Ei! Johtajat eivät ole fanaattisia, he vain ovat kyllin älykkäitä sellaisilta näyttäytyäkseen joukoilleen ja tehdäkseen niistä fanaattisen lauman, joka on valmis uhraamaan kaikkensa "aatteen" pyhälle tulelle. Johtajat ovat kylmäpäisiä miehiä, jotka pelaavat tarkoin määrättyä, laskelmallista peliä määrätyn tuloksen saavuttamiseksi.

Kommunistisen Internationalen (Komintern) kansainväliset johtajat saattavat nekin olla vain palkattuja renkejä, nyttemmin on yhä yleisemmin alkanut nimittäin vakiintua käsite että Kominternin taakse kätkeytyy joku toistaiseksi tuntematon sivistysvihollinen voima, viittailuja on tehtykin siitä ja ovat ne suuntautuneet eräälle määrätylle taholle, mutta mitään varmaa tietoa sen alkuperästä ei ole olemassa.

Tarkastelkaamme sensijaan kotimaista kommunismiamme, sehän on meille läheisempi ja sen poiskitkentä kansastamme meidän päämäärämme. Tunnen persoonallisesti useimmat kommunistijohtajamme ja tuttavuuteni perusteella määrittelen tai oikeammin ja'an heidät seuraaviin luokkiin:

I. Palkkarengit, jotka määrätystä palkasta ovat ryhtyneet täällä julkilietsotun kommunistisen liikkeen johtoon. He ovat aikaisemmin olleet työväenliikkeen parhaita kykyjä, mutta ajoissa huomanneet parhaakseen jättää epäkiitolliset maailmanparannuspuuhansa ja ryhtyä tavoittelemaan aineellisempia tuloksia. Heistä mainittakoon esim. O. V. Kuusinen, joka oikeastaan on luettava kansainvälisiin johtajiin. Lisäksi, vain pari nimeä mainitakseni, tulee ent. kansanedustaja Rosenberg, tuomari Pekkala, tri Lassy ja ammatillisen liikkeen diktaattori Matti Väisänen. Rosenberg on kylläkin älyllisesti niin köyhä mies että hän ehkä sittenkin kuuluu alempaan luokkaan johtajia, luokkaan, jonka jäsenet määrittelen seuraavasti:

II. Johtajat, jotka ovat lauman tasalla siinä suhteessa, että heidät tietämättömyytensä ja älyllisen kehittymättömyytensä vuoksi on voitu suggeroida fanatismiin, jotka tyhmyydessään itsekin uskovat "aatteeseensa". Tällaisia "johtajia" tarvitaan aina, he palvelevat isäntiään alttiimmin kuin pelkät palkkarengit. Näihin kuuluu myöskin paralyytikko, pitkälle kehittynyttä aivopehmennystä (sama tauti joka aiheutti m.m. Leninin kuoleman) sairastava Timonen (Timodejeff) Tiedonantajan surullisen kuuluisa pakinoitsija ja "Inkvisiittori". Tämä Timonen muuten sairastaa suuruuden hulluuttakin, joka tekee hänet vielä sopivammaksi virkaansa.

Vaikka ei kommunismilla olekaan psykolo-

---

kirjan sanoilla seuraavasti: "Valitse koko kansan keskeltä vakaita, jumalaapelkääviä, luotettavia miehiä, jotka vihaavat ahneutta ja rakastavat vanhurskautta. Jos sen teet, voit kestää. ja tämä kansa saa mennä rauhassa kotiinsa." Tämä tietää vanhurskauden ja pyhyyden lakien todellista noudattamista kaikkialla, missä elämää on: politiikassa, kaupassa, maanviljelyksessä, kirjallisuudessa, julkisessa sanassa j.n.e., siis monessa suhteessa toisin kuin nyt. Näiltä elämän perusteilta on kansan liike noussut, siltä samalta, jota isämme ovat noudattaneet, ja joka elämässämme on osoittautunut kestävimmäksi ja siunausrikkaimmaksi. Kansan nousu merkitsee palaamista isien henkeen elämänkäsityksessä ja toiminnassa. Valvokoon tätä pysymistä edelleenkin kansa — ja konsulit nyt.

V. V—o.

Köyhän sanat.

Aktivistinen henki kuuluu myös tosiköyhille, jotka ovat yhteiskunnan huonompiosaisia vainottuja, vaivaisia. Se, että tuo idän sarvipää on monet kunnon miehet sekä naisetkin puskenut vainollaan, on liian kova isku totuudelle. Luulisi jo ettei Jumala seuraa asioitten kulkua ensinkään. Mutta ei niin, sillä Hän elää. Sen tunsi allekirjoittanut nelisen vuotta sitten, jolloin näytti ainoa ehto elämiseen olevan: tunnustaa suoraan saatana pyytämällä totuudessa tehdyt teot anteeksi, (Vääryyden töitä ei olisi tarvinnut pyytää) saadaksesi työ- ja elämisenoikeutta. Tuhat kertaa ei! Vaikka vankila ja hulluinhuone siihen ajaisivat, ei! Anteeksi en tule minä paholaiselta pyytämään, en! enkä sakkorahoja maksamaan, tulkoonpa sitten vainoa vielä enemmän kuin tähän asti.

Nyt on vainottujen noustava henkisesti ja ruumiillisesti. Luojan kiitos, on koittamassa parempi aika, jolloin monet sorretut, vainotut saavat tukea ja turvaa. Meilläkin on aika vaatia, ei valtaa eikä vieraan maan varallisuutta, vaan meillä on vaatimuksemme: uskonnon ja isänmaan tunnustamisen vapaus. Meidän vaatimukset ovat julkijumalattomat tähän asti kaikin keinoin vaimentaneet. Jumalattomat, jotka ovat köyhän kansan ainoan auttajan polkeneet pilkaten, ovat myös valheella peittäneet itsensä "ryysyköyhälistön" säälilta kalskahtavaan nimeen. Ne ryysyköyhät, jotka komeilevat parhaista kankaista tehdyissä pukimissa, eivät ole köyhiä, vaan paholaisen hyvästi palkkaamia renkejä, joiden on onnistunut palkata itselleen apureita, noita oman voiton pyytäjiä, kahta kieltä soittavia soutajia.

Vaikkapa onkin suuri joukko noita mustuneita sieluja, niin suurempaa joukkoa aina merkitsee totuus. Kärsimyksien kautta voittoon! Köyhät eivät ole hukkaan kärsineet, eivätkä myös kerskaa köyhyydestään, vielä vähemmin ryysyistään. Sillä totuus ei torvea soita edellään.

Terveheksi koko linjalle! Vireessä ollaan täälläkin vielä huolimatta vastuksista. — Totuuden puolesta kannattaa — — —

Lappeenranta kesäkuulla 1930.

P. V. K.

Synnyinmaalle!

Synnyinmaa, miks' värjysävelin tää sana rinnassani soi?
Synnyinmaa, miks' osanotolla huulet lausua nyt voi?
Onhan jo sadat kerrat ennen tuotu ilmi sana tää,
Onhan kylliks' tuttua tuo öinen sumentava sää,
Niin, miksi sitten nyt sydän värjyy, värjyy, huulten sana
Synnyinmaa, miks' kaiku kiertää kansan toistamana!

Mä kauas katson, katson ylös, katson korkealle,
Mä silmään päivää, silmään tähtitaivahalle,
Vaan kuitenkin ois niinkuin sumu taas öiset varjot lois!
Ois niinkuin silmä vain murheharsot eessään nähdä vois!
Ja sydänusko se värjyy, värjyy öisen varjon lailla.
Synnyinmaa, mit ootkaan värjyhetkillä nyt vailla!

Ehkä vihdoinkin tää kansas uskon suuri koetuksen hetki on.
Ehkä vihdoinkin nuo värjysanat vaatii esiin tosi taistelon.
Ehkä vihdoinkin nyt ivahymyn huuliltaan
Saa kansa tosi-innoin tyysten poistumaan!
Näin ehkä innonliekki murheen tupruttaissa yötä
Syttää mielet, siunaa vuosisatain tenhoisata työtä!

Synnyinmaa, mä silmään kohtalosi kirjaa
ja etsin sieltä menneisyyden murheajan viljaa.
Ne löydän kyllä, löydän kypsän laihon lailla
Löydän työssä kansan kärsimysten mailla.
Oi synnyinmaa, näin Luoja siunas kohtalosi silloin!
Kansan työssä, työsä yksin mielin, yksin innoin.

Synnyinmaa, näin lausuen mä käden sydämelle vien!
Oi mitä löytää nyt kansa, onneen viittovaisen tien?
Oi missä aatteet, missä suuren uskon yhdistävä työ?
Synnyinmaa, kohtalosi on kuin sumuharsoon peittyväinen yö.
Mutt' kuitenkin on kansan lemmen suuri yhdistävä palo.
Se voima, mi sumusäässäkin on ain lohduttava, jalo!

Synnyinmaa, osamme sulle vilpittömyyttä, rakkautta syvää
on uskollisuutta suurta, lämpöä lähentyvää.
Tää kaikki mi täällä on surua, on sydämien kieltä
on vapauden kaipuuta, hätähuutoa orjuutuksen tieltä:
Ei orjuuteen, ei vieraan kurjan ikeen alle,
Tää kansa enään taivu, näin vannomme julki, Jumalalle.

Väinö Maula.

---

giaansa, niin kommunisteilla se on, vieläpä se on varsin mielenkiintoistakin.

En osaa vihata kommunistien kannattajalaumoja, minä säälin heitä. Yksinkertaisuudessaan ja moukkamaisuudessaan ovat tuhannet yksilöt kansastamme antaneet ensin sormensa pirulle ja sitten piru on vienyt koko käden, koko miehen ja vieläpä mielenkin — — —

Muistan miten eräs kotimainen kommunistipomo luotetussa seurassa kerran innostui vodkan inspiroimana huudahtamaan, puheen ollessa joukoista:

"P . . . aa, massaa se on, sontaa, jota en huolisi pellollenikaan!"

Voi, veljet, kuinka teitä petetään!

Teidän jumaloidut johtajanne ajattelevat teistä kuin lannasta?

Ja lantaa te olettekin siihen asti kunnes viisastutte. Jos tahdotte "nurjaa asemaanne" parantaa niin hankkikaa lujaa köyttä ja asettakaa johtajanne lyhtypylväisiin. Ylhäistä asemaa, ylimystä he tavoittelevatkin . . .

En voi muuta kuin sääliä ja ylenkatsoa. Mutta edestäänhän löytävät mitä etsivät. Berlinin poliisit aikovat kommunistikatumetelöitsijöitä lääkitä paloruiskun avulla — pelkään että kylmä vesi, ainakin meillä, on liian mietoa. Ruoska merkitsee roskajoukolle samaa kuin vitsa pahankuriselle poikaselle. Aluksi se ehkä pahentaa, mutta lopuksi se kuitenkin parantaa . . .

Suomen k

Ruotsalaisjälk

ylös punaisia v

Lapuanliike on h
lenkiintoa ulko
julkaisemme su
valla otsikolla v
sesta, joka on
Uusruotsalaisen
borgissa ilme
Vår

"Minkävuoksi olemme vuodattaneet vertamme veljessodan raskaina kuukausina 1918, jos emme vapauttaaksemme kallista isänmaatamme Venäjältä tulleitten punaisten väkivallanharjoittajien käsistä? Ja kuitenkin täytyy meidän nyt, kaksitoista vuotta sen jälkeen nähdä näiden punaisten rehentelevän eduskunnassa, häiritsemättä julkaisevan sanomalehtiänsä ja päivittäin levittävän myrkkyään herkkäuskoisen kansamme keskuuteen, hallituksen ollessa aivan voimaton kaikkeen tähän nähden!"

Näin kysyvät syystä kyllä n.s. Lapuan miehet äänenkannattajassaan "Aktivistissa". Heidän kysymyksensä saattaa hyvin ymmärtää. Ja saattaa myöskin ymmärtää sen, että he ovat "aktiivisia" tarpeeksi siirtyäkseen kysymyksestä tekoon ennenkuin on liian myöhäistä. Me emme kuuluu niihin, jotka kauhistelevat sitä, että lapualaisliike Suomessa kääntyy sekä eduskuntaa että hallitusta vastaan ja välittämättä lain paperipykälistä ottaa suuren asiansa omiin käsiin. Sillä lait, joita maankavaltajat saavat yrittää rikkoa, eivät voi, vaarantamatta maata ja kansaa, estää isänmaan ystäviä ajoissa hankkimasta itselleen sekä maalleen suojaa että puolustusta vihollisia vastaan. Jos lait hallitus ja eduskunta estävät maata pelastamasta, silloin täytyy niiden väistyä. Sillä samalla kun ne lakkaavat isänmaata hyödyttämästä, ovat ne loppuunkulutetut ja arvottomat. Kansan mielipide Suomessa on menettänyt luottamuksensa parlamentarismiin ja siihen hallitukseen, jonka se on antanut maalle. Eduskunta ja nuo toinen toistaan seuraavat hallitukset ovat pettäneet ne ihanteet, joiden puolesta kansa taisteli v. 1918. Jos siis kansa uudessa vapaustaistelussaan astuu eduskunnan ja hallituksen arvovaltaa liian lähelle ja rikkoo lakeja, tapahtuu se vain sen vuoksi, että nämä ovat osoittautuneet voimattomiksi suojaamaan maata nyt uhkaavilta vaaroilta. Näin arvelevat Lapuan miehet. On helppo istua sanomalehden toimittajan paikalla täällä toisella puolen merta ja teoriassa todeta minkä kauhistavan rikoksen tämä ajatuskanta muodostaa pyhää kansanvaltaa ja sen eduskunnan ja hallituksen avulla säätämiä lakeja vastaan. Se, joka ei itse ole ollut tilaisuudessa näkemään mitä kauheita seurauksia Suomessa ja muuallakin on ollut siitä, että vapaamielisyyden ja suvaitsevaisuuden myrkyttämä porvarisvalta sekä poliittinen saivartelu ja lainsäädännöllinen pikkumaisuus ovat luulleet, että maanpetturien kapinanuhkaa ja muuta senkaltaista parhaiten vastustetaan eduskuntapuheilla ja parlamentaarisella lakipuoskaroimisella, ei tietenkään voi tuntea myötätuntoa sellaista marxilaisuutta vastaan tähdättyjä kansanliikkeitä kohtaan kuin ovat esim. fascismi Italiassa, kodinsuojeluliike Itävallassa ja Lapuan nousu Suomessa. Itävallan kodinsuojelumiehet ja Suomen suojeluskuntalaiset tahtovat samaa: h e t a h t o v a t t u r v a t a j a s u o j e l l a k o t i a, s i v i s t y s t ä, k a n s a a j a m a a t a. He eivät ole panneet alulle lainrikkomista, sen ovat tehneet punaiset lainrikkojat ja heidän aateveljensä, jotka ovat pakottaneet heidät osaksi käyttämään samoja aseita. P a h a o n p a h a l l a k a r k o i t e t t a v a.

Se tapa, jolla meidän aikamme parlamenttaarinen enemmistö tekaisee lakeja ja asetuksia aiheuttaa sitäpaitsi sen, että niillä ei ole ensinkään samaa luonnetta ja arvovaltaa kuin ennen, kun koko valtioauktoriteetin ja esivallan uskonnollinenkin loukkaamattomuus olivat niitä tukemassa. Nythän eduskunnassa ja valtiopäivillä vain suorastaan heitetään arpaa siitä tuleeko jonkun miehen tai naisen tekemästä yksityisestä lakiehdotuksesta tosiaankin laki vai ainoastaan arvoton paperipalanen. Kun näin on asianlaita ja kun yhden ainoan äänen enemmistö voi tehdä laiksi semmoisen, jonka toinen puoli eduskuntaa ja suurin osa kansaa pitää vahingollisena ja mielettömänä, ei kai sovi ihmetellä, että kansan mielipiteestä häviää kaikki kunnioitus lakeja kohtaan. Ja kaikkein eniten niitä lakeja kohtaan, jotka kylläkin ovat tunnetut asianajajain toimistoissa mutta tuskin niiden ulkopuolella ja vielä vähemmän ovat syöpyneet kansan oikeustajuntaan jonain semmoisena, jota ei hyvällä omallatunnolla voi sivuuttaa, kiertää eikä tietoisesti rikkoa.

Ei kai löytyne ketään muita, jotka siinä määrin ovat horjuttaneet valtion arvovaltaa sekä kunnioitusta lakia ja esivaltaa kohtaan, kuin juuri meidän k a n s a n v a l t a i s e t p o l i t i k o i t s i j a m m e n i i n v a s e m m a l l a k u i n o i k e a l l a. Vaikuttaa senvuoksi melkein naurettavalta kun he tämäntapaisissa tilanteissa, jolloin kansa noudattaa omaa tahtoaan, niin epätoivoisesti vetoavat juuri niihin valtiovallan tärkeisiin apukeinoihin, jotka he jo itse niin menestyksellisesti ovat hylänneet käytännöstä. Ja voiko ylipäänsä kansanvalta todellakin vastustaa kansantahtoa semmoisena kuin se nyt esim. esiintyy Itävallassa ja Suomessa? Eikö demokratiaan hallitusperiaatteena juuri sisälly se, että ei mikään muu kuin kansan tahto saa olla ylimpänä lakina? Väitös, että eduskuntamiesten lakien tulee säännöstellä ja johtaa kansantahtoa on kirjoituspöytäteoriaa, johon ei varsinaisen kansanvallan ainakaan käytännössä tarvitse kiinnittää suurtakaan huomiota. **Kansa valitsee eduskuntamiehet ja silloin on luonnollisesti aivan epäjohdonmukaista oppia se mahdottomuus, että kansan edustajilla olisi mitään sanomista kansan**

nsa herää.

läiset —
nanastajia vastustamaan!

ttänyt suurta mie-
la. Tällä sivulla
nnoksen ylläole-
tetusta kirjoituk-
t pääartikkelina
nsanliiton Göte-
vässä lehdessä
mp.

tahtoa vastaan. Kyllä ovat kauniita demokraatteja ne Suomen marxilaiset, jotka nyt vaativat sotavoimaa kansan tahtoa kukistamaan! Sillä se on kiistämätön totuus, että enemmistö maan asukkaista kannattaa Lapuan liikettä; ja kun punaiset Suomessa niinkuin muuallakin vallankumoushankkeissaan väittävät edustavansa koko kansaa, onkin asia oikeastan niin, että he edustavat pientä vähemmistöä. Ja itse asiassa ne ovatkin vapaamieliset eikä suinkaan marxilaiset, jotka kiihkeimmin puolustavat kansan ja enemmistön valtaa. M a r x i l a i s e t s e i s o v a t s e k ä t e o r i a s s a e t t ä k ä y t ä n n ö s s ä s i l l ä k a n n a l l a, e t t ä e n e m m i s t ö ö n j a v a l t a a n o n p ä ä s t ä v ä v ä k i v a l l o i n, e l l e i s i t ä s a a v u t e t a r a u h a l l i s i n k e i n o i n. Ainoastaan silloin kuin toiset ryhtyvät käyttämään väkivaltaa itsepuolustuksenaan, silloin marxilaiset huutavat kansanvaltaa ja laillista järjestysvaltaa. Aivan samoin kuin porvarillisetkin sokeat.

Varmasti voidaan sanoa, että maa on lailla turvattava siinä tapuksessa, että maa ja valtio eivät itse ole riistäneet itseltään oikeutta luoda hyödyllisiä ja tarpeellisia lakeja ja eivät ole antaneet muitten riistää siltä valtaa saada kaikki kansalaispiirit kunnioittamaan ja tottelemaan näitä lakeja. Mutta senpä demokraattinen valtio juuri onkin tehnyt. Kansa, joka välittömästi tai välillisesti saa kirjoittaa lakeja itselleen ja saa valita henkilöitä tulkitsemaan ja sovelluttamaan näitä lakeja, ei luonnollisestikaan voi näitten käskyläistensä pakosta noudattaa omia lakejansa sen kauemmin, kuin se heitä miellyttää tai hyödyttää. Ikäänkuin yksinvaltias voi asettua säätämänsä lain yläpuolelle tai peruuttaa sen milloin hän tahtoo, varsinkaan jos ei hän ole valallaan vahvistanut sitä, niin ei myöskään demokratia mahtane voida estää kansantahtoa menettelemästä samoin omien lakiensa suhteen. Vähemmän merkitystä on tässä sillä seikalla, mikä kulloinkin on parhaassa sopusoinnussa kansanvaltaisten periaatteiden kanssa: hallituksessa, valtiopäivillä, perustuslaissa ilmenevä kansantahtoko vai tuo tilapäinen ja jotakin erikoista tarkoitusperää silmälläpitävä joukkotahto. Ainakin vallankumousten Euroopassa on joukkojen tahto sama kuin kansan laki.

Punaisten joukkojen tahto pakotti nekin valtiot, jotka säästyivät sodilta ja vallankumouksilta kuten esim. Ruotsi, omaksumaan uudet valtiomuodot. Mutta nyt ovat ei-marxilaisetkin joukot ruvenneet sovelluttamaan punaista taktiikkaa. He ovat järjestäytyneet hekin. He ovat ruvenneet kilpailemaan vallasta punaisten kanssa. Hekin tahtovat julistaa vallan oikeudeksi. Ei ole kuitenkaan auttanut, vaikka he, kuten esim. Itävallassa, ovat onnistuneet pääsemään enemmistöksi eduskunnassa. Ei heillä silti ole ollut voimaa kumota punaisten laatimia asetuksia. Sillä punaiset ovat häikäilemättä uhanneet ottaa avukseen katujen roskajoukot, joitten myötävaikutuksella he ennenkin ovat hallinneet. Seurauksena tästä on ollut, että punaisten vastustajatkin lopulta ovat tarttuneet ei-asetustenmukaisiin keinoihin taistelussaan kansanvaltaisia kujeita vastaan. Paitsi punaisia ovat myöskin heidän porvarilliset vastustajansa turhanaikaisen kansanvaltaisen politiikkansa kautta osaltaan vaikuttaneet sen, että valtiopäivät ovat menettäneet maineensa kansojen keskuudessa.

"Meillä on ollut tarpeeksi pehmeyttä, saamattomuutta ja jaarittelua, nyt tarvitsemme toimintaa. Meidän täytyy asettaa sulku sen löyhkäävän virran eteen, joka virtaa koko maamme läpi ja tuottaa sille häpeää", kirjoittaa ruotsinkielinen "Östra Nyland". Vaikka Suomen kansalaissankari, ensimäinen valtionhoitaja, senaattori Svinhufvud näinä päivinä pitämissään puheissa lapualaisuuden synnyinsijoilla, on antanut takeet siitä, että mainittu liike on puhtaasti isänmaallinen, on muitten ruotsalaisten eduskuntamiesten enemmistö kuitenkin parhaiten luullut palvelevansa maatansa ja asiaansa paperijulistuksilla, että lakia, joka tekee mahdolliseksi punaisten maankavallustyön, on pidettävä pyhänä.

'Fiat justitia, pereat mundus" tulkitsee valitettavasti nyt Suomessakin ylikultivoidun ruotsalaisen rodun kantaa. I s ä n m a a h ä i r i t k ö ö n, k u n h a n l a k i p y s y y." Onhan se ylhäinen periaate, hyvinsoveltuva hienolle kulttuurikansallisuudelle, jossa lainkunnioitus kulkee veriperintönä polvelta toiselle. Mutta isänmaallinen se ei aina ole. Ja se oli kuitenkin ruotsalainen mies, erään nykyisen Suomen ruotslaisten johtomiehen kaima, joka aikoinaan ampui venäläisen kansankiduttajan, Bobrikoffin. Se oli isänmaallinen teko, mutta kaikkea muuta kuin lainmukainen. Me uskomme, että Suomen ruotsalaiset ovat s u v u s t a a n h u o n o n t u n e e t sitten sen ajan jos heidän eduskuntamiehensä nyt lähtevät sille väärälle ja vaaralliselle tielle, että antavat maansa uusien sortajien, ryssän kätyreinä toimivien kommunistien, viedä koko maan perikatoon ainoastaan siitä syystä, että kelvoton laki sen sallii, ja että suomalaiset kansallisuutena ovat vaarallisia ruotsalaisille.

Eikö siinä ole tarpeeksi, että Ruotsin ruotsalaiset ovat siihen määrin suvustaan huonontuneet, että he eivät kohta enää tahdo, eivätkä voi eivätkä saa suojata itseään, kotejaan, sivistystään ja maataan ei sisäisiltä sen paremmin kuin ulkonaisiltakaan vihollisilta?

Katumus- joka ei vielä ole myöhäistä.

Hitaasti, mutta varmasti nousee uhkaava ukkosmyrsky keskellä kaunista kesäpäivää. Taivas on ensin aivan pilvetön, mutta sitten alkaakin aivan yht'äkkiä taivaanrannalla näkyä mustanharmaa pilven möhkäle. Se kasvaa ensin hitaasti melkein samankokoisena pysyen, mutta tullen kuitenkin yhä tummemmaksi. Hetkisen kuluttua kantautuu korviin kaukainen ukkosen jyrinä, jota aika ajoin salamat vielä välähdyksillään täydentävät.

Nämä kirkkaat salaman välähdykset taajenevat joka hetki. Ja ukonpilvi lähestyy rajumyrskyn nopeudella. Ilma alkaa pimetä ja tuntuu painostavalta. Silloin vasta huomaa talonpoika taivaalla tapahtuneen muutoksen. Hän oikaisee rauhallisesti selkänsä ja tarkastelee halveksien lähestyvää pilvimuuria, arvellen, että ei se tule suoraan, jos ollenkaan, päälle.

Pilven möhkäle saa kuitenkin hetki hetkeltä yhä uhkaavamman muodon.

Hetkinen vielä, ja lähestyvässä pilvessä vilahtaa häikäisevän kirkas salama Kuuluu huumaava pamaus ja miehen lähestyvillä ollut ainoa komea kuusi on pirstaleina pitkin saloa. Nyt vasta huomaa tuo peltojen poika ja perheensä ainoa turva häntä itseään sekä koko perhettään uhkaavan vaaran, vaaran johon hän ei ajoissa kiinnittänyt tarpeeksi huomiota. Mutta nyt oli katuminen myöhäistä ,sillä melkein samalla hetkellä kun hän tointuu saamansa iskun huumauksesta, iskee uusi salama hänen kotiinsa sytyttäen sen tuleen sekä surmaten hänen vaimonsa ja ainoan poikansa. Nyt hän katuu katkerasti huolimattomuuttaan, kun ei ajoissa varustanut taloansa ukonsyötillä, jolloin se olisi säästynyt tuholta, kuten naapurit olivat häntä neuvoneet.

*

Suomen viime vuosien poliittista tilannetta voidaan verrata edelläkerrottuun surulliseen tapahtumaan. Kuin hiljaa taivaan rannalle kohonnut musta pilven möhkäle saa yhä synkemmän muodon, niin samalla tavalla alkoivat kommunistimmekin ensin hitaasti ja salaa, mutta vuosi vuodelta yhä röyhkeämmin punoa surmanverkkoa nuoren vapautemme ympärille. Aivan samalla tavalla kuin salama pirstosi kuusen, on kommunismi pirstonnut Venäjän. Kuinka sanoinkuvaamattomia kurjuuksia toi kommunismi tullessaan venäläiselle talonpojalle ja koko kansalle. Siitä hyötyivät vain juutalaiskomissarit, jotka nykyisin hallitsevat. Niistä kurjuuksista ei sanomalehdistökään ole saanut, kaikesta laajuudestaan huolimatta tietää muuta kuin heikon kaukaisen utukuvan todellisuuteen verraten.

Suomea voidaan verrata taloon, johon salama ei vielä ole iskenyt, jonka yllä on tumma ukkospilvi salamoineen, uhaten jokainen hetki iskeä taloon ja tuhota sen. Meidän on kiireesti vietävä ukonsyötti katolle säästyäksemme tuholta. Se tahtoo sanoa: meidän on kiireesti hävitettävä kommunismi pois, että yhteiskuntamme säästyisi varmalta tuholta.

Kommunismi on myrkky, joka sokaisee kansalaistemme silmää, estäen heidät näkemästä sitä kurjuutta, johon se auttamattomasti syöksee kokonaisia kansoja.

Meidän on taisteltava yhteisvoimin tätä yhteiskuntamme vihollista vastaan. Jokaisen Suomen kansalaisen velvollisuus on astua yhteisrintamaan kommunismia vastaan. Sillä hetki on tullut saattaa vapaustaistelumme lopullisesti pää-

Miksi tahdomme hävittää maasta kommunismin?

Kommunistit käyttävät hyväkseen kaikille kansalaisille suotua vapautta hävittääkseen vallan saatuaan kaiken vapauden.

He käyttävät taisteluaseenaan painovapauslakia hävittääkseen painovapauden.

He käyttävät taisteluaseenaan uskonnonvapauslakia, jonka puolesta he muka ovat taistelleet hävittääkseen vallan saatuaan kaiken uskonnonvapauden.

He ovat taistelevinaan ajatuksenvapauden puolesta hävittääkseen voiton saatuaan kaiken itsenäisen ajattelemisen vapauden.

He käyttävät hyväkseen puolueetonta lakia, päämääränään hävittää tämä laki asettaakseen tilalle oman lakinsa, joka tekee kaikista ihmisistä ajatuksettomia orjia.

He haluavat venäläisillä aseilla tuhota isänmmaamme ja tehdä suomalaisesta talonpojasta kollektiiviseen talouteen sidotun maaorjan.

Kaiken edelläselviävän takia me tulemme hävittämään maastamme marxilais-leniniläisen kommunismin.

Aktivisti Karjalasta.

tökseen. Meidän on kuultava kutsua. Isänmaa kutsuu poikiaan tosi toimeen kotiemme onneksi ja turvaksi. Meidän on syrjäytettävä puoluepyyteet ja koottava voimia voidaksemme vapautua idän viimeisestä painajaisesta. Jokaisen kansalaisen olisi opittava tuntemaan kansamme meneisyys ja nykyisyys voidakseen luoda katseensa tulevaisuuteen.

Meidän velvollisuutemme on huolehtia sitä, että itsenäisyytemme tunnusmerkki s.o. siniristilippu saa liehua puhtaana ja tahrattomana. Pian kolmetoista vuotta sitten laskettiin ryssän punalippu alas. Se ei saa enää nousta. Sillä se on idän punaroistojen tunnusmerkki, jota me emme tule koskaan tunnustamaan,

Lapuan miehet! Te annoitte merkin, joka on otettava huomioon. Ei ainoastaan passiivisella suhtautumisella, vaan voimakkaalla yhteistoiminnalla isänmaan asian hyväksi. Kaikki mukaan lapualaisliikettä tukemaan. Vielä ei ole myöhäistä!

Lauri V:la.

Kommunistit

ovat maan alla jatkaneet työtään. Edellisen hallituksen loppuaikoina levitetiin vielä m.m. seuraavaa lentolehtistä:

Fascismia vastaan, työväenvallan puolesta.

Työtätekvät. Puolustakaa oikeuksiane. Lyökää fascistit, missä heidät tapaatte.

Fascistien renkinä toimiva maalaisliittolainen hallitus on porvariston omat perustuslait sivuuttaen astunut fascistisen väkivallan tielle työväenluokkaa vastaan. Vasemmistolaisten työväenlehtien ilman oikeudellisia muodollisuuksia lakkauttaminen oli vain ensimäinen suurempi askel fascistise terrorin toteuttamisen tiellä. Suomessa toteutetaan fascismia nyt "laillisella" tavalla, korkeimpien lainvalvojain itse heittäessä perustuslakinsa romukoppaan.

Meitä ei sureta porvarillisen "laillisuuden" kohtalo. Olemme aina olleet tietoisia ja olemme aina työtätekeville sanoneet, että porvarillinen kansanvalta ei ole muuta kuin pääoman diktatuuria. Nyt on se itse lahtariterrori kaikessa alastomuudessaan.

Työläiset, työtätekevät talonpojat. Työväenluokan elämää ja vapautta uhkaavan vaaran voi vain se itse torjua. Suomen kommunistinen puolue kutsuu kaikkia työtätekeviä taistelunn lahtariterroria vastaan, kehittäkää niin voimakas joukkoliike, valmistautukaa sellaisella tavalla, esiintykää heinäk. 1 p:nä niin valtavin joukoin, että lahtarieduskunta ei uskalla työtätekevien oikeuksiin kajota. Sillä vain työväen luokkavoimalla voidaan taantumus lyödä, pakottaa hallitus ja eduskunta perääntymään, iskeä maahan fascistien murhalaumat.

Työtätekevien rajoittamattoman sanan-, kokoontumis- ja lausuntovapauden puolesta.

Kallion ja lapualaisten fascismia vastaan.

Sosialifascistien ja opportunistijohtajain luokkapetturuutta vastaan.

Työväen yhteisen, tarmokkaan puolustustaistelun puolesta.

Alas fascismi, eläköön työväen valta.

S.K.P:n Suomen Byro.

S.K.N.L:n Keskuskomitea.

Uusia Lapualle

16. 6. Sortavalasta: Lapuan kokous, Lapua. Lapuan tuli ei saa sammua. Kaikin laillisin keinoin on voimakkaasti taisteltava edelleen kommunistien myrkyllistä kiihoitusta vastaan, joka pyrkii tuhoamaan kansallisen sekä valtiollisen olemassaolomme. Työnantajien on poistettava heille ja koko maalle häpeällinen työmaaterrori. Sankarihaudat velvoittavat kaikkia isänmaallisia kansalaisia. — Sortavalan kansalliskokouksen valitsema toimikunta, Vartiainen, Alhainen, Jormakka, Leppänen, Lankinen, Tolvanen, Mäkinen.

*

18. 6. Porvoosta: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kokoontuneena Porvooseen Mäntsälästä, Askolasta, Pukkilasta, Pornaisista, Myrskylästä sekä Porvoon pitäjästä ja kaupungista, ilmoitamme mies miehestä seisovamme lapualaisen isänmaallisen mielen ja oikeitten aatteitten takana. Tervehdämme teitä ja toisia miehekkäitä pohjalaisia. — Kokouksen puolesta Leander Herlevi, puheenjohtaja, Järveläinen, avaaja.

*

18. 6. Orivesi: Vihtori Kosola ja Eteläpohjanmaan miehet, Lapua. Hyväksymme täydellisesti tekonne valtakunnan vapauttamiseksi kommunismin kiroista. Toimikaa päättävästi edelleen. Valmiina rinnallanne. — Kuhmoisten miehet, Koskela, Kauppinen, Ahtiluoto.

*

19. 6. Varkaus: Vihtori Kosola, Lapua. Toistasatalukuinen kansalaiskokous lähettää Teidän kauttanne tervehdyksensä lakeuksien miehille ja luottaa, että alkamanne asia viedään lopulliseen voittoon. — Kokouksen puolesta Ollikainen, Itkonen.

*

19. 6. Hyvinkää: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kokoontuneina mieslukuisina valitsemaan Hyvinkään kauppalan edustajaa maakuntakokoukseen Lohjalle, kiittää kokous Lapuan miehiä ja hyväksyy täydellisesti heidän suorittamansa toimenpiteet. Jatkukoon alotettu työ edelleen kansamme onneksi. — 130 kansalaista Hyvinkään kauppalasta.

*

19. 6. Salo: Vihtori Kosola, Lapua. Mukana ollaan. — Salon seudun rintamamiehet.

*

19. 6. Tallinna: Vihtori Kosola, Lapua. Alas kommunistit, muutkin puoluevehkeilijät, isänmaan hukuttajat. Eteenpäin sankarit. — Suomalaisia Virossa.

*

19. 6. Viipuri: Maanviljelijä Kosola, Lapua. Yhdymme kiitollisin mielin Pohjanmaan miesten urhoolliseen ja kunniakkaaseen taisteluun isänmaan puolesta. Suojaamme huolella Rajajoen rantaa, vieras ei valloita Suomenlahden santaa. — Kansalaiskokous ja isänmaataan rakastavat kansalaiset Kuolemajärvellä.

*

19. 6. Kiviniemi: Vihtori Kosola, Lapua. Kansalaiskokous Sakkolassa hyväksyy pohjanmaalaisten isänmaallisen toimintanne ja seuraa mukana kommunistisen liikkeen lopettamiseksi. — Paaso, Kuisma, Valkonen, Pekkanen, Koppanen.

*

19. 6. Lahti. Maanvilj. Vihtori Kosola, Lapua. Me Lahden seudun kansalaiset kokoontuneina monisatalukuisena joukkona Lahden kaupunkiin lähetämme teille kunnioittavat tervehdyksemme. Samalla ilmoitamme että omaksumme täydellisesti lapualaisuuden isänmaalliset päämäärät. Me hämäläiset seisomme järkähtämättöminä pohjalaisten rinnalla siihen asti, että kommunismi on maastamme täydellisesti hävitetty.

*

19. 6. Viipuri: Maanvilj. Kosola, Lapua. Viipurin "isänmaalliset" ovat toimintanne tukena. — Kokouksen puolesta: Karttunen, Jakobsson.

*

19. 6. Tampere. Maanvilj. Vihtori Kosola, Lapua. 32 Pohjois-Hämeen pitäjän edustajaa lähettävät tänään pitämästään kokouksesta Etelä-Pohjanmaan miehille tervehdyksensä. Me olemme yksimielisinä yhteisen asian kannalla. Yhdymme puolueisiin katsomatta toimenpiteisiinne. Alas kommunismi, eläköön isänmaa. Kokouksen puolesta: Oskari Jaakkola, puheenj.

*

20. 6. Hämeenlinna. Maanv. Vihtori Kosola, Lapua. Etelä-Hämeen maakuntakokous, jossa oli edustajia 27 pitäjästä ilmaisi omaksuvansa saman hengen, joka on johtanut lapualaisten toimintaa, ja tahtoo voimiensa mukaan sitä tukea.

*

20. 6. Ilmatar, Karlskrona. Vihtori Kosola, Lapua. Pakoitettuna nyt matkustamaan ulkomaille toivomme kommunistiasian käsittelyn eduskunnassa radioitavan. — Ilmattaren suomalaisia matkustajia.

*

20. 6. Rovaniemi. Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kesäkuun 21 pnä pidettävään kansalaiskokoukseen Lapualla lähetämme maakuntamme edustajaksi jääkärieverstiluutn. Auttin. Toivomme saavamme siellä yhteyden hänen kanssaan. — Joukko lapualaisliikkeen kannattajia Rovaniemen, Kemijärven, Sodankylän, Kittilän ja Posion pitäjistä. Kuori, Meessman, Sandqvist, Melenius, Kuro, Posio, Pöyhönen.

*

20. 6. Salmi. Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Tänä päivänä Salmissa kokoontunut kansalaiskokous lausuu kunnioituksensa ja kiitoksensa teille ja teidän kauttanne Eteläpohjanmaan miehille siitä aatteellisesta työstä, minkä eteläpohjalaiset ovat tehneet maamme pahimman vihollisen hävittämiseksi. Niinkuin muukin Suomen oikein ajatteleva kansa hyväksyy toimintanne niin myöskin me salmiset sen hyväksymme. — Salmin kansalaiskokous.

*

20. 6. Aura. Maanvilj. Vihtori Kosola, Lapua. Pohjanmaan miesten miehekäs ja johtava ote pelastakoon rakkaan Suomemme ryssän kätyreistä. Takaamme täyden kannatuksemme. — Auran isänmaalliset miehet.

*

20. 6. Sortavala. Vihtori Kosola, Lapua. Sortavalan kaupungintalolle kokoontunut kansalaiskokous pyytää täten kauttamme ilmituoda Pohjanmaan miehille kannatuksensa heidän isänmaallisissa pyrkimyksissään. Ryssän kätyrit Karjalastakin pois! Suomen Lukko lujaksi. — Mäkinen, Tuominen, Lahti.

*

20. 6. Toijala. Kosola, Lapua. Isänmaamme vaaran hetkellä olemme valmiit tukemaan niitä miehiä, jotka haluavat puhdistaa valtakuntamme kommunismista ja ilmoitamme hyväksyvämme lapualaisliikkeen maan puolustajana, yksityisseuraan kokoontuneita toijalaisia. — Sarvala, E. Karhi, F. Niemelä, P. Stenkvist, Ossian Ikonen, Erik Ikonen, Väinö Anthoni, K. O. Railo, Armas Nyman, Eino Kassila, Kyösti Rautio, R. Stenkvist, A. O. Salonen, Väinö Simola, Väinö Airola, J. A. Laurila, F. Strandberg, K. Tuominen, Urho Saari, Juho Lehtosalo, M. Krumm.

*

20. 6. Viipuri. Vihtori Kosola, Lapuan miehet, Lapua. Hyväksyen lujat otteenne kommunismin vastustamiseksi seisomme yhteisesti rintamassa. — Karjalan maakuntakokous.

*

20. 6. Pori: Maanvilj. Kosola, Lapua. Satakunnan maakuntakokous kokoontuneena kaikista Satakunnan kunnista Poriin on päättänyt yksimielisesti yhtyä Pohjanmaan miehiin ja seisoa heidän vaatimustensa takana kommunismin kukistamiseksi. — Maakuntakokouksen puolesta K. T. Hautala, Y. Kares, Uuno Salmi, Lauri Lohi, Toivo Aalto-Setälä.

*

21. 6. Esbo: Vihtori Kosola, Lapua. Fördömande våra ledande svenska tidningars frontförränderi och landets svenskars komprometterande kohandels politik i en fosterländsk livsfråga, vilja vi följa er i kampen för återställande av rättsordningen i landet. Bondetåget nödvändigt. — Hundratals nylänningar genom Rafael Lindqvist.

*

21. 6. Mikkeli: Maanviljelijä Kosola, Lapua. Eläköön Lapuanliike. Mukana ollaan. — Hirvensalmen isänmaalliset.

*

tulleita sähkösanomia.

21. 6. Kuopiosta: Vihtori Kosola, Lapua. Kannatamme jyrkkiä otteita. — Kuopiolaisia.

*

22. 6. Savonlinna: Kosola, Lapua. Kokoontuneena 600 lukuisena itäisen Savon yhdestätöista kunnasta Savonlinnaan perustamaan Suomen Lukon Savonlinnan piiriä kiitämme Teitä, että ette antaneet tulen sammua. — Hietaro, Vennerström.

*

22. 6. Lahti: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Parisatalukuinen kansalaiskokous Padasjoella antaa yksimielisen täyden tunnustuksen lapualaisliikkeen aatteelle ja toiminnalle. — Kokouksen puolesta kunnallisneuvos Karl Fieandt ja eläinlääkäri J. Jussila.

*

22. 6. Keuruu: Vihtori Kosola, Lapua. Joukko Keuruun miehiä kokoontuneena keskustelemaan nykyisestä tilanteesta, päätti yksimielisesti lähettää Lapuan miehille tunnustuksensa siitä isänmaallisesta toiminnasta, jonka he ovat alulle panneet kommunismin hävittämiseksi, sekä lapualaisliikkeelle. — P. Kuosmanen, Väinö Aaltio.

*

23. 6. Äetsä: Maanvilj. V. Kosola, Lapua. Satalukuisena kokoontuen ovat Huittisten miehet päättäneet yksimielisesti yhtyä lapualaisliikkeeseen. — Liljeblad, Toivola, Takuri, Arvola, Kuiko.

*

23. 6. Paris: Maanvilj. Vihtori Kosola, Lapua. Pysykää lujina pätöksessänne puhdistaa maamme pettureista. Terveiset lapualaisille. — K. Bergström, entinen kauhavalainen.

*

23. 6. Tyrvää: Vihtori Kosola„ Lapuan miehet, Lapua. Tyrvään ja Vammalan isänmaallisten kansalaisten kokous hyväksyy Teidän lujan otteenne kommunismin hävittämiseksi maasta ja vakuutamme seisovamme yhtenä miehenä Teidän kanssanne. — Kokouksen puolesta V. Pietilä.

*

23. 6. Haapamäki: Lapuan liikkeen johto, Lapua. Joukko kansalaisia Haapamäellä ilmoittaa Teille, että samoin kuin 1918 näiden seutujen kansalaiset liittyivät lapualaisiin, samoin tahdomme liittyä riveihinne nykyisessä isänmaallisessa taistelussanne kommunismin kukistamiseksi. — K. Ritokangas, U. Leppälä.

*

23. 6. Tyrvää: Maanviljelijä V. Kosola. Hyväksyen toimintanne isänmaan puolesta liitymme teihin. — Lavian rintamamiehet.

*

23. 6. Lieksa: Kosola, Lapua. Toimikaa niin, että eduskuntakeskustelu tulee radioiduksi kommunistikysymyksen aikana. — Joukko lieksalaisia kannattajianne.

*

24. 6. Karkku: Vihtori Kosola, Lapuan miehet, Lapua. Karkun kansalaiskokous hyväksyen täydellisesti pohjalaisten toimenpiteet kommunismin kukistamiseksi vakuuttaa yhtyvänsä teihin. — Tuomisto, Norén.

*

24. 6. Wien: Kosola, Lapua, Suomi. Seisomme Lapualaisliikkeen takana. — Suomalaiset eläinlääkäriopiskelijat Wienissä.

*

24. 6. Lappeenranta: Maanviljelijä Kosola, Lapua. Vanhurskaus kutsuu meitä yhteiseen taisteluun pyhimmän uskomme ja isien kirkon puolesta. — Lappeenrantaan kristillisille nuorisojuhlille kokoontuneina: Lauri Rikala, Hannes Kauppinen, Armas Hjelt, Verneri Louhivuori, Arthur Hjelt, Yrjö Karilas, Martti Hela, Toivo Tarvainen, Otto-Niilo Rämi, Jaakko Koskinen, Viktor Muukkonen, Hugo Kettunen, Erkki Talaskivi, Viljo Lohikoski, Armas Antila, Antti Nikulainen, Ilmari Peijonen, Bror Brom, Viljo Suomi, K. Antti Nikulainen, Ilmari Reijonen, K. Oksanen, Kaiku Kallio, K. A. Sallinen, J. H. Elo, Kalle Kauppinen, Iris Pekonen, Sanni Kalske, Eino Viljaranta, A. Tuomola, Toivo J. Martikainen, Usko Leppänen, Ilma S. Olkku, Juho Pennanen, Kalle Aaltonen, Anton Kojonen, Karl Myllynen, Martti Kunttu, Y. Kärkkäinen ja Kaarna.

*

24. 6. Bennäs: Vihtori Kosola, Lapua. Medborgare i Pedersöre samlade till möte i Bennäs uttala sin enhälliga anslutning till Lapporörelsen och dess energiska bekämpande av kommunismen: å mötets vägnar Andersen, Nylander, Franzen.

*

25. 6. Ojakkala: Vihtori Kosola, Lapua. Kokoontuneina juhannuksen viettoon Vihtiin Kotkanniemessä, lähetämme terveisemme Lapuan miehille. Hyväksymme tekonne ja olemme valmiit tukemaan toimianne. — Jussi Rauvola, Oskari Keskikainen, Jorma Vaajakallio, Vilho Mäkelä, Anton Korppi, Niilo Korppi, Olavi Manser, Oso Lomme, Paul Hacklin, H. Lomme, H. Polander, H. M. Syrjänen, Iines Rouvala, A. Hartikainen, Hulda Hacklin, Kaarlo Lohi, Jussi Saarela, Olavi Korte, Tauno Syrjänen, Osmo Turpeinen, Antero Spolander, Eva Mäkelä, Ida Lomme, Elsa Turpeinen, Aini Lohi, Ingeborg Ahlman, Sally Keskitalo, Hilma Spolander, Aune Aaltonen, Ali Nykänen, Vietti Nykänen, Mikko Rouvola.

*

25. 6. Viipuri: Maanviljelijä Kosola, Lapua. Etelä-Karjalan valtuutetut ovat nykyisen tilanteen johdosta päättäneet kääntyä uudella esityksellä presidentin puoleen. Pyydämme Teitä välttämättä saapumaan neuvottelutilaisuuteen tai lähettämään puolestanne jonkun toisen keskustelemaan suunnitelmastanne huomenna, torstaina kello 20. Kämpissä Helsingissä. — Valtuutetulta toimeksisaaneena, Raikas.

*

25. 6. Loimaa: Maanviljelijä Kosola, Lapua. Vampulan miehet kokoontuneina runsaslukuisena kansalaiskokoukseen kunnioittavimmin tervehdyksin julkituovat ihailunsa Lapuan miesten miehekkäistä otteista kommunismin tuhoamiseksi sekä ilmoittavat alistuvansa täydellisesti Lapuanliikkeen johdon toimintaan. — Mustala, Manner.

*

25. 3. Viipuri: Lantbrukaren Vihtori Kosola, Lapua. Svensktalande i Viborg samlade till möte önska bringa till Lappo-männens kännedom sin åsikt, att förintandet av den kommunistiska rörelsen i landet är ett undgängligt vilkor för inre fred främåtskridande och för rikets trygghet och att mötet skänker Lapporörelsen sitt fulla erkännande och stod under förutsättning att kampen mot kommunismen såvida möjligt föres med lagliga medel. — Å mötets vägnar Henry Hackman, Hjalmar Hällsten, Harald Brunou.

*

26. 6. Sortavala: Vihtori Kosola, Lapua. Itä-Karjalan isänmaallinen kansa kokonaisuudessaan yhteisessä kokokouksessaan Sortavalassa 25. 6. tahtoo ilmoittaa Lapuan sankareille, että me tahdomme seisoa rinnallanne isänmaan suuressa asiassa kommunismin tuhoamisessa kaikissa sen ilmenemismuodoissa, koska vain siten isänmaan asiat saatetaan oikeille raiteilleen. Me tulemme taistelemaan kansanvallan puolesta, emmekä sitä vastaan. — Kokouksen puolesta Tuomainen, Pitkänen, Leppänen.

*

26. 6. Toijala: Kosola, Lapua. Satalukuisesti kokoontuneina lausuvat Akaan miehet sydämestään kannattavansa Lapuan miehiä heidän isänmaamme parasta tarkoittavassa työssään ja tukea heitä tarvittaessa. Isänmaan onni on meidän kaikkien pyrkimys ja toivo. — Kokouksen puolesta Santeri Virola, Vilho Havia.

*

26. 6. Kauttua: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kansalaiskokous Säkylässä yhtyy lapualaisliikkeeseen kaikissa sen vaiheissa, vaatien lakia kommunismin täydelliseksi tukahduttamiseksi. — Kansalaisia Säkylästä ja Köyliöstä.

*

26. 6. Viipuri: Vihtori Kosola, Lapua. 1 ehto, kommunistit pois valtiopäiviltä, 2 ehto, kommunistit ajettava rajan taa. Terveisiä Vihtori Herttualle ja Teille. — Rintamamies John R. Ahlfors.

*

26. 6. Alavus: Vihtori Kosola, Lapua. Mukana ollaan. — Noin 300 alavutelaista.

*

27. 6. Helsingissä: Maanviljelijä Kosola, Lapua. Riikalaisen 'Latvian kansallismielisten seuran" puheenjohtajan K. Jegersin puolesta on minulla kunnia lähettää Latvian kansallismielisten seuran kirjelmä Teille. — Kunnioittaen K. Mustonen.

Lapuan asukkaille Pohjanmaalla, Latvian kansallismielisten Seuran puolesta lähetän tämän Suomen parhaille pojille, Lapuan sankareille, jotka kaikkina aikoina ja kaikkialla ovat sankarillisesti taistelleet kansansa ja ihmiskunnan puolesta.

Yhtä ihana kuin on tuhatjärvien isänmaanne ja yhtä mahtavia kuin ovat kallionne, yhtä kauniita ja taipumattomia ovat sankari-ihanteenne.

Teidän kaunis esikuvanne sinkoaa kirkkaita kipinöitä maailman pimeisiin kolkkiin. Te olette ja tulette olemaan voittamattomia sankareita ja esikuvana kaikille kansoille.

Olkoon tervehdityt ne vanhukset, jotka ovat kansalle kasvattaneet oivia poikia.

*

27. 6. Kälviä: Vihtori Kosola, Lapua. Kontrahtikokoukseen kokoontunut Lohtajan rovastikunnan papisto yhtyy yksimielisesti kannattamaan Lapuan liikettä sen jalossa taistelussa kristinuskon ja isänmaan puolesta kommunismia vastaan. — Selin, Kyrö, Vuorinen, Sipilä, Pakarinen, Hautaniemi, Lehtola, Vare.

*

27. 6. Gamlakarleby: Kosola, Lapua. Jag finner ej ord nog att uttrycka mig för den sympati som jag hyser för eder och Lappomännen. — H. Nylund, fabrikör.

*

27. 6. Viiala: Maanvilj. Vihtori Kosola, Lapua. Joukko viialalaisia kokontuneina pohtimaan nykyhetken tilannetta lähettää terveisensä Lapuan miehille ja ilmoittaa yksimielisesti yhtyvänsä lapualaisliikkeeseen. — Kokouksen puolesta Oskari Jaakkola, A. Vuori.

*

27. 6. Heinola: Vihtori Kosola, Lapua. Suomen Lukon Heinolan paikallistoimikuntaa perustamaan kokoontunut satalukuinen kansalaisjoukko lähettää kunnioittavat tervehdyksensä lapualaisille ja lisää, että kun on toimeen tartuttu, niin seistään vankkumatta rinnallanne, kannallanne kaikissa vaiheissa. — Kokouksen puolesta Valto Halmekoski, A. R. Salko, Jaakko Holstila.

*

27. 6. Siuro: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kannatamme yksimielisesti alullepanemaanne isänmaallista liikettä. — Hämeenkyrön ja Viljakkalan yhteinen kansalaiskokous.

*

28. 6. Lahdesta: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kiitämme teitä pohjalaiset tarmokkaista isänmaallisista otteistanne. Hitaat hämäläisetkin tahtovat liittyä rintamaanne. Eläköön kommunismista täydellisesti vapaa isänmaamme! — Joukko Asikkalaisia.

*

28. 6. Maarianhaminasta: K. Herra V. Kosola, Lapua. Esiintuon ihailuni Lapualaisliikkeelle ja sen johdolle. V. 1918 kaatuneet valkoiset sankarit eivät ole hukkaan vertansa vuodattaneet. Viel' elää isäin henki, on maassa urhoja. Eläköön Lapualaisliike! Eläköön isänmaa! — Ruben Renfors.

*

28. 6. Mynämäki: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Joukko eri puolueisiin lukeutuvia Mynämäen kuntalaisia kokoontuneena keskustelemaan nykyisestä kommunismin vastaisesta liikkeestä on yksimielisesti päättänyt yhtyä Lapuan miesten ponsiin ja samalla kun se lähettää Teille ja aateveljillenne kunnioittavat tervehdyksensä se ilmoittaa olevansa valmis puolustamaan laillisen yhteiskuntajärjestyksen ja isiltä perityn uskon säilymistä. Aiottua talonpoikaismarssia pääkaupunkiin kannatamme. — Kokouksen puolesta August Hirvola, K. A. Laine, Onni Laine.

*

28. 6. Ykspihlaja: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Keski-Pohjanmaan isänmaalliset kasalaiset lähettävät kokouksestaan tänän tervehdyksensä Eteläpohjanmaan miehille ja vakuutuksensa Lapuan liikkeeseen yhtymisestä. — Keski-Pohjanmaan Lapuanliikkeen toimikunta.

29. 6. Loimaalta: Kosola, Lapua. Rivit laajenevat ja lujittuvat Varsinais-Suomessakin. Loimaalla eri seuduilta Suomen Lukon paikallisosastoa perustamaan kokoontuneet satalukuiset kansanjoukot lähettävät kunnioittavan tervehdyksensä. — Perheentupa, Kallio.

*

29. 6. Raahe: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Isänmaataan ja Jumalaansa rakastavat kansalaiset Pyhäjoella kokoontuneina kansalaiskokoukseen ilmoittavat täydellisesti kannattavansa Lapuan liikettä. — Kokouksen puolesta Siirilä, I. Marjamäki.

*

29. 6. Sääksmäki: Maanviljelijä Herra Vihtori Kosola, Lapua. Täten rohkenemme ilmaista sydämellisen osanottomme Lapualaisliikkeen syihin, tekoihin ja johtoon.

Isänmaamme on vaarassa suistua kommunismin kitaan. Te — rehdit etelä-Pohjanmaan valveutuneet urhot — herasitte ajoissa hätäkelloa soittamaan. Siihen soittoon on herännyt rakkaan Suomemme väestöä joka kolkalta.

Me kiitämme Teitä! Me kiitämme "Lakeuksien kansaa", joka on noussut jaloon taisteluun omantunnon ja Jumalan kehoittamana. "Jumalalta tämä on tullut ja on suurta meidän silmissämme".

Toivomme Teille edelleenkin Jumalalta menestystä aatteenne toteuttamisessa. Rukouksin olemme mukana — — me heikot naisetkin — ja seuraamme yhteisen, rakkaan isänmaamme ja kansamme kohtaloa ja Teidän alkamaanne jaloa taistelua.

Rohkaisuksi Lapualaisliikkeen johtajille merkitsemme seuraavat Raamatun paikat: Danielink. 9:17,18—10:19. — Kunnioittaen: Sisarukset Aina Annila, Sääksmäki, perheineen ja Emmi Isokauppila Hämeenkyrö.

*

30. 6. Tampere: Maanviljelijä V. Kosola, Lapua. Kansalaiskokous Ikaalisissa lähettää Lapuamiehille tervehdyksensä. Toivomme että alkamanne kansanliike paisuu kansamme kaikki piirit käsittäväksi isänmaalliseksi liikkeeksi, joka tekee kaiken maanpetoksellisen ja bolshevistista kumousta tarkoittavan toiminnan tässä maassa mahdottomaksi. Olkaamme kaikki suomalaisia, älkäämme salliko, että kukaan täällä kulkee ryssien kätyrinä. — Kokouksen puolesta Hietalahti, Autero.

*

30. 6. Viipuri: Maanviljelijä V. Kosola, Lapua. Kansalaiskokous Säkkijärvellä lausuu yksimielisesti kannatuksensa kommunismin vastustamisliikkeellenne. — V. Tuunanen, kokouksen puolesta.

*

30. 6. Sortavala: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Suurilukuinen kansalaiskokous Impilahdella on yksimielisenä yhtynyt kannattamaan Lapuan miesten päättäviä toimenpiteitä. — Kokouksen puolesta Pietulainen, Orkamo.

*

30. 6. Lempäälä: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Olemme mukana ehdottomasti. — Kansalaiskokous Iilahdessa. Y. Rito, Oinas, Martti Penttinen.

*

30. 6. Nickby: Jordbrukaren V. Kosola, Lapua. Trots ynklig ledning och tidningspress finnes även bland svenskfolket män. — Amiral von Bonsdorff.

*

30. 6. Mustamäki: Vihtori Kosola, Lapua. Itäisen rajan lähimpinä vartioina tulemme kanssanne taistelemaan kommunismia vastaan. — Kansalaiskokous Uusikirkko V.l. Tahvo, Rasimus, kokouksen puheenjohtaja.

*

30. 6. Kauvatsa: Vihtori Kosola: Yhdymme lapualaisliikettä kannattamaan. — Kansalaiskokous Kauvatsalla.

*

30. 6. Jyväskylä: Lapuan miehet, Vihtori Kosola, Lapua. 1500 lukuisena kaikilta puolilta maata Jyväskylään kokoontuneina lähetämme myötämielisen tervehdyksemme toivoen kommunismivastaisen toiminnan ratkaisuun saatettuna tuottavan onnea isänmaallemme. — Suomen Lottapäivien osaottajat.

*

30. 6. Jyväskylä: Lapua männen, Vihtori Kosola, Lapua. 1500 lottar från alla delar av landet samlade i Jyväskylä sända eder sin hälsning. Vi hoppas att er kamp mot kommunismen blir framgångsrik och till fromma för fosterlandet och dess välgång. — Deltagare i Finlads lottadagar.

*

Isänmaa kutsuu.

Viime aikoina on paljon puhuttu kommunismin vaarallisuudesta ja sen tehokkaan vastustamisen tarpeellisuudesta, ehkä joidenkin mielestä liiankin paljon. Totta kyllä onkin, että kommunismi rehoittaa, vaikka sen vaarallisuudesta puhuttaisiin kuinka paljon tahansa, se on liike, jonka kukistamiseen tarvitaan tekoja. Tämä Suomen kansa on voimakas sanoissa ja päätöksissä, mutta hidas ja saamaton teoissa. Mutta nyt on kuitenkin jo selvät merkit, että se on ryhtymässä tekoihin kommunismin hävittämiseksi.

Mutta kuitenkaan ei meillä yleisesti pidetä kommunismia niin vaarallisena kuin se on, vaikka Venäjän esimerkin elävänä todellisuutena pitäisi meille näyttää, mihin tilaan isänmaamme, kansamme ja valtakuntamme joutuu, jos kommunistit toistamiseen pääsevät maassamme herroiksi. Jäljennän tähän mitä eräs venäläinen, hallituksensa kanssa huonoihin väleihin joutunut kommunisti, lähetysneuvos Dimitrievski kirjoitti joku aika sitten, osottaakseni miten ne käsittävät tilanteen, jotka ovat asioihin tutustuneet:

"Eikö tapahdu joka tunti, joka päivä niin, että kominternin käsi, jota Moskova johtaa, koputtaa melkein jokaiseen eurooppalaiseen ikkunaan? Voidaan nukkua, voidaan pusertaa pää pielusta vasten, jotta ei nähtäisi eikä kuultaisi. Voidaanpa uneksia lihavista voitoistakin, houkuttelevista kaupoista Neuvostolan naftalla, metsillä ja viljalla. Mutta ajatelkaapa, jos teidän kaikkien pitäisikin havahtua jonakin päivänä! Ajatelkaapa, että myyrät ovatkin kaivaneet maan jalkojenne alta, ajatelkaapa, että vallankumouksen käsi lyökin rikki ikkunanne ja kiskaisee teidät lämpimästä vuoteestanne. Silloin — kun teillä ei ole leipääkään, ei asuntoakaan, kun pankkinne, parlamenttinne ja pörssitalonne lentävät ilmaan, kun koko sivistyksenne heitetään ajassa taaksepäin ja teidän on alettava uudestaan luolaihmisten aikakausi — — —"

Jottei meidän tarvitsisi alottaa kulttuurimme muodostamista uudelleen luolaihmisen aikakaudesta, lienee parasta, että ryhdymme tositoimiin tämän vaarallisen ruttotaudin hävittämiseksi.

Mutta: millä keinoin? Taloudellisen elämän kohottaminen, kansamme saattaminen parempaan varallisuuteen, vähävaraisten aseman parantaminen, työttömyyskysymyksen ratkaiseminen, varsinkin valtiollisen ja yhteiskunnan valistuksen elvyttäminen ja kommunismin kavalien tarkoitusperien tunnetuksi tekeminen ovat hyviä ja täydellisiä asioita, jotka on saatava toteutetuiksi, sen parempi, mitä pikemmin, mutta niiden vaikutus tuntuu vain hitaasti ja ne eivät yksin riitä. Sillä on muistettava, että työläisissä on kahdenlaisia aineksia: 1:ksi rehellisiä työläisiä, joista yhteiskuntamme ei ole pitänyt tarpeeksi huolta, jotka pitkällinen puute ja kärsimykset ovat katkeroittaneet ja jotka valtiollista valistusta omaamattomina ovat uskoneet todeksi Moskovan lähettien taivaanvaltakunnan saarnat ja siten antautuneet kommunismin kannattajiksi, toivoen kommunismin avulla saavansa oikeutettuja parannuksia asemaansa ja jotka muodostavat kommunistien äänestäjäjoukon, vaalikarjalauman, joka johtajiensa suggeroimana ja oman kurjuuden tylsistyttämänä varoituksista huolimatta pitää kiinni kannastaan; 2:ksi tunnottomat johtajat, jotka itse ovat selvillä, mihin heidän oppinsa johtaa, mutta jotka kuitenkin sitä saarnaavat, koska heidän toimeentulonsa siitä riippuu, ja jos heidän ajamansa asia kerran toteutuu, niin he toivovat silloin saavansa itselleen mainetta, valtaa ja kunniaa. Olkoon kansan taloudellinen asema miten hyvä, valistus miten korkealla tahansa, niin eivät he "aatteestaan" luovu, sillä se on heille liikeafääri, rahakysymys. Aina on ihmisiä, joille kommunismin järjestämät opit ovat kuin hiljainen keväinen vesisade kuivalle maalle. Hallitusjärjestelmän muuttuminen Venäjällä saisi kyllä parannusta aikaan, mutta sitä saanee odottaa kauan, sillä Venäjän valistumaton kansa ei vielä kykene pudistautumaan kommunismin ikeestä.

Ainoa keino on siis, että kommunistiherrojen puuhat tehdään maassamme mahdottomiksi. Heidän itsensä on annettava maistaa sitä ankaruutta ,jota heidän ylistämänsä valtio antaa porvarillismielisille. Ja kommunismista on tehtävä loppu pian. Meillä ei ole enää yhtään aikaa odottaa, muuten on liian myöhäistä. Ja sitä ei ole lyötävä ainoastaan tainnoksiin, vaan kokonaan kuoliaaksi, niin ettei se enää päätään milloinkaan nosta. Saakoot kommunistijohtajat tuntea, mitä on tulella leikkiminen.

Mutta ken panee tämän täytäntöön? Ennen muuta on tietysti vaadittava hallitusta ja eduskuntaa sekä virkamiehistöä tekemään voitavansa. Mutta miten eduskunnassa voitiin saada aikaan mitään positiivista, kun siellä juuri niillä, joita vastaan taistelu on käytävä, oli edustajia enemmän kuin 1/10 eduskunnasta? Ja mitä voi saada aikaan hallitus, jonka pystyssäpysyminen toisinaan riippuu tuon ryhmän kannatuksesta? Sitten on meillä vielä läheistä sukua kommunistien kanssa oleva sosialidemokraattien ryhmä, jolla on lähes 1/3 edustajapaikoista. Sitä emme voi sanoa, mille puolelle se kapinan syttyessä asettuisi. Suomalaisporvarillisissakin piireissä vallitsee pelko ja haluttomuus.

Toivoni perustuu ensisijassa Suomen kansaan, sen parhaimmistoon. Uskon, että se panee sulun kommunismin myrkkykylvölle. Siinä työssä on jokaisella isänmaalliselle kansalaisella paikkansa. Ja se on alettava lähimmästä ympäristöstä. Vanhemmilla on velvollisuus valvoa, ettei vihan kylvö pääse itämään heidän lapsissaan. Työnantajilla on velvollisuus pitää etupäässä tai yksinomaan valkoista työväkeä. Eiköhän kommunismin haaveet päästä lähtisi, jos esim. työpaikan saaminen olisi kommunistille mahdottomuus. Porvarillisten ja puolueettomien seurojen ja yhdistysten on valvottava, ettei kommunismi pääse niiden jäsenissä kehittymään. Samoin osakeyhtiöiden ja osuuskuntien, pappien ja kunnanviranomaisten on tehtävä voitavansa. Järjestysviranomaisten on tarkoin valvottava, ettei kiihoitustyötä voida tehdä.

Ennen vanhaan oli rikollinen yleisen halveksumisen alainen. Hän oli melkein kuin suljettu pois ihmisten joukosta, hän oli menettänyt ihmisarvonsa. Samaa noudattavat punikit nyt valkoisen työväen suhteen. Tämä on sovellutettava heihin itseensä. Jos jollakin paikkakunnalla on kommunisti, johon varoitukset ja nuhteet eivät tepsi, sopii laittaa niin, että maa rupeaa hänen jalkainsa alla polttamaan. — niinkuin jo on alettu tehdäkin. Hänellä ei ole muuta edessä kuin mennä sinne, minne hän kuuluu — Neuvostolan helvettiin. Ja jos hän sinne joutuu, niin siellä hänen päänsä paraiten selkenee. Luulisin, että hän suostuu vetämään valkoisen paidan päälleen, kun ei muuten pääse kotiin.

Mielestäni ovat edellä esittämäni keinot myös hyviä kommunismia vastaan. Mutta se edellyttää Suomen kansan heräämistä ja toimeenryhtymistä. Niin kauan kun koko kansa ei ole herännyt, on meidän väsymättä puhuttava ja kirjoitettava. Silti voivat isänmaallisesti valistuneimmat kansalaiset alkaa täyden toimintansa heti, niinkun jo onkin tapahtunut. — Isänmaa kutsuu meitä taisteluun. Tällä kertaa se ei vielä vaadi tarttumaan kivääriin ja miekkaan, vaan rauhan aseisiin, mutta jos emme nyt kutsua kuule, on isänmaan ehkä pakko kutsua meidät sotatantereelle. — Niin pitkälle emme tahtoisi antaa asian kehittyä. Noudattakaamme siis nyt isänmaan kutsua.

Suomen miehet ja naiset kuulkaa: Isänmaa kutsuu.

U. J. K.

Kuinka kauan?

Maamme perustuslaissa vakuutetaan, että kansamme jäsenet ovat turvattuja hengen, kunnian, omakohtaisen vapauden ja omaisuuden puolesta. Suunnilleen sama sisältyy kaikkien kulttuurimaiden perustuslakeihin ja useimmissa se on myöskin toteutettu. Meidän aikanamme onkin opittu pitämään maata, joka voi turvata kansalaistensa koskemattomuuden, lainalaisena oikeus- ja kulttuurimaana ja maata, joka ei siihen kykene, barbaarimaana.

Maassamme henkilö, joka on ottanut osaa kansamme vapauttamiseen vieraan vuosisataisen sortajan ja omien edesvastuuntunnottomien johtajiensa harhapoluille viettelemien kansalaisten terrorista, tai tahtoo kuulua vapaaehtoiseen maanpuolustusjärjestöömme, suojeluskuntiin, tai on ollut töissä silloin, kun kommunistisen ammattijärjestön herrat Moskovan määräyksen mukaisesti ovat suvainneet julistaa lakon, ei ole ollenkaan voinut olla varma turvallisuudestaan. Esimerkkinä siitä kuinka pitkälle työmaaterrori saattaa mennä ja miten porvarillisetkin ovat olleet myötävaikuttamassa, kerron tässä erään tapauksen.

Viime satamalakon aikana eräässä maamme satamassa harjoittivat lakkolaiset väkivaltaa lakon aikana työssä olevia kohtaan siinä määrin, että m.m. yksi lakkolaisista työnsi erään lakonmurtajan laivan kannelta lastiruumaan sillä seurauksella, että tämä menetti henkensä. Sitten sanoivat lakkolaiset, että tämä mies oli pudonnut sinne vahingossa, oli muka sattunut onnettomuus. Laivan päällystö tiesi tapahtuman, mutta päästäkseen vastuusta laivalla tapahtuneesta rikoksesta se yhtyi lakkolaisten selitykseen. Viranomaiset uskoivat, että niin todella oli tapahtunut. Sanomalehdet kertoivat onnettomuuden sattuneen, yleisö uskoi ja uskoo vielä tänäänkin, sillä kuollut ei voi haudastaan nousta murhaajiaan ilmiantamaan.

Tämän jutun kertoi minulle eräs tuntematon henkilö Helsingissä noin vuosi sitten ilkkuen, että näin sitä tehdään porvarillisessa Suomessa, mutta kertoi niin taitavasti, etten saanut selkoa edes tapahtumapaikasta, saati sitten rikollisista. Hän kertoi edelläolevan niin varmalla esiintymisellä ja äänensävyllä, etten hetkeäkään epäillyt jutun todenperäisyyttä.

Kun kuoleman tuottanut pahoinpitely jää hämärän peittoon, niin mitä sanoisikaan lievemmistä pahoinpitelyistä, peloittelusta ja solvauksista. Monet — häveten mainittava — ovat pakoitetut pyytämään anteeksi elämänsä kunniakkaimmat teot tai harrastukset, sillä "järjestyneen työväen" suosiosta tai epäsuosiosta riippuvat kaikki elämisenmahdollisuudet. Työnantajat muutamia poikkeuksia lukuunottamatta, ovat eroittaneet palveluksestaan kommunisteille epämieluisat henkilöt.

Suomen valtio on sallinut tällaista tapahtuvan, sallinut perustuslakiensa pyhyyttä törkeästi loukattavan. En rupea arvostelemaan, oliko tahdon vaiko voiman puute syynä hallituksemme ja eduskuntamme saamattomuuteen.

Mutta jos ei valtiovalta kykene järjestystä ylläpitämään ja puhdistamaan yhteiskuntaamme mätäpaiseista, tekee sen kansa. Siitä, että kansa jo on alkanut herätä, on merkkinä Lapuan liike. Isänmaallisille kansalaisille onkin käsittämätöntä, miten kauan terrori kansamme parhaimpaa ainesta, valkoista työväkeä, kohtaan sai jatkua. Vieläkö sallitaan esi-isiemme vuosisataista pyhää perintöä, lainalaista oikeusjärjestystä, polkea maahan. Niin — kuinka kauan?

Työläinen.

Lahjoitusmaitten herra.

Kirjoittanut **Vilho Nenonen.**

Kun toinen puoli maatamme, n.s. "Vanha Suomi" joutui Venäjän keisarikuntaan, lahjoittivat venäläiset hallitsijat siitä suuria osia l a h j o i t u s m a i n a venäläisille ylimyksille. Nämä riistivät maasta ja talonpojilta kaiken minkä saivat irti: ylimääräisinä veroina ja päivätöinä, kielsivätpä vielä talonpoikia muuttamasta taloistaan, joten he olivat aivan maaorjien asemassa. Ylimääräisiä ja raskaita verojuttuja todentaa allaoleva runokin Valkjärven lahjoitusmailta, missä talonpojat eivät suostuneet uusiin verotuksiin ja josta syystä hovin herra kutsutti avukseen Viipurista kasakoita, mutta joitten väliintulo ei kuitenkaan saattanut muuta aikaan kuin uusia rettelöitä ja käräjiä, jossa talonpojat tietysti kärsivät vääryyttä. Heidät tuomittiin kapinallisiksi ja 143 syytetystä ainoastaan 6 vapautettiin. Muille tuomittiin raipparangaistusta ja usealle elinkautinen vankeus Siperiassa.

Hovin herra on suuttunut.
Hovin herra on vuodessa muuttunut.
Herrain entisten on tavat, sama virsi:
Kaikki maasta, mitä saadaan irti!

Turhaan nöyrtyy selkä talonpojan,
turhaan veroilleen hän pyytää huojennusta.
Hovin herra näkee edessään vain orjan,
joka ruoskaa tarvitsee ja ojennusta.

Mutta silloin mieli kansan myrtyy,
syttää uhmaan miehen karjalaisen.
Viha ammoin syttynyt vain yltyy;
kieltää verot, vaatimukset vainolaisen.

— Eikö sanat, kuulutukset enää auta?
Rukoillako täytyis tässä vielä teitä?!
Kyllä näytän, ettei kasakoitten lauma
kuritustaan teille kesken heitä!

— Ovet, ikkunat ja uunit hajoitan.
Miehet kaikki Siperiaan karkoitan.
Naiset, lapset ajan korpeen asumaan.
pakkotyöhön ruoskaa, vesileipää nauttimaan.

Hovin herran uhkaus ei lauhdu enää,
kasakat on tulleet miekoin, keihäin.
Mutta myöskään talonpojat eivät pelkää,
vastaan käyvät rohkeasti kirvein, seipäin.

Veristä on leikki kasakkain ja talonpoikain,
leikki tuttu, joka aina uudistuu,
leikki vapaitten, e i k o s k a a n orjain,
kansan, joka nöyrry ei, vaan ennen kaatuu.

*

Mitä pimeämpi oli sorron synkkä yö,
sitä valoisampi vihdoin kevät-aamu,
kun ei vierahalle enää mennyt työ,
josta vapaus ja voitto vihdoin oli saatu.

Vastustajiamme.

Kuten tiettyä, pyydettiin talonpoikaisretken suuria kustannuksia kysyviin järjestelyihin avustusta sekä liikkeiltä että yksityisiltä kansalaisilta, ja karttuisa olikin, niinkuin odottaa sopi, kansan käsi. Saamamme tiedon mukaan ei kuitenkaan Viipurin Tupakkatehdas suostunut millään tavalla antamaan ropoaan, vaan kieltäytyi siitä. Sopii muistaa tämä niiden lukuisten kansalaisten, jotka polttavat mainitun tehtaan tuotteita.

Marssin aikana Helsingissä ei Henkivakuutusyhtiö Suomen talo ollut liputettu. Henkensävakuuttajien sopii tämäkin pitää mielessään niinkauan kuin mainitussa talossa on yhtiön johtaja V. A. Lavonius perustamassa lapualaisliikkeen vastaista liikettä — niinkuin on saatu nähdä hänen erinäisissä lehdissä äskettäin julkaisemistaan artikkeleista. Siitä kyllä vielä toiste lisää.

— **AKTIVISTIN SEURAAVA NUMERO** ilmestyy vielä tämän kuun aikana. Siihen aiotut kirjoitukset ja ilmoitukset pyydetään hetimiten lähettämään toimitukselle, että ne numeroon ehtisivät.

Kokkola 1930. Sanomalehti O.Y. Kokkolan Kirjapaino.